

Dansk udgave

Retsforskrifter

57. årgang

31. december 2014

Indhold

II Ikke-lovgivningsmæssige retsakter

INTERNATIONALE AFTALER

2014/956/EU:

- ★ Rådets afgørelse af 23. juli 2014 om undertegnelse på Den Europæiske Unions og dens medlemsstaters vegne og midlertidig anvendelse af protokollen til partnerskabs- og samarbejdsaftalen om oprettelse af et partnerskab mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Den Russiske Føderation på den anden side for at tage hensyn til Republikken Kroatiens tiltrædelse af Den Europæiske Union 1

Protokol til partnerskabs- og samarbejdsaftalen om oprettelse af et partnerskab mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Den Russiske Føderation på den anden side for at tage hensyn til Republikken Kroatiens tiltrædelse af Den Europæiske Union 3

FORORDNINGER

- ★ Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 1398/2014 af 24. oktober 2014 om fastsættelse af fælles regler for kandidater og EU-bistandsfrivillige ⁽¹⁾ 8

RETSAKTER VEDTAGET AF ORGANER OPRETTET VED INTERNATIONALE AFTALER

2014/957/EU:

- ★ Afgørelse nr. 2/2014 truffet af Luftfartsudvalget EU/Schweiz, der er oprettet i henhold til aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om luftfart af 5. december 2014 om erstatning af bilaget til aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om luftfart 24

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst

DA

De akter, hvis titel er trykt med magre typer, er løbende retsakter inden for landbrugspolitikken og har normalt en begrænset gyldighedsperiode.

Titlen på alle øvrige akter er trykt med fede typer efter en asterisk.

Med det foreliggende nummer er L-udgaven, årgang 2014, afsluttet.

Berigtigelser

- * Berigtigelse til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU af 26. juni 2013 om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF (EUT L 182 af 29.6.2013) 47

II

(Ikke-lovgivningsmæssige retsakter)

INTERNATIONALE AFTALER

RÅDETS AFGØRELSE

af 23. juli 2014

om undertegnelse på Den Europæiske Unions og dens medlemsstaters vegne og midlertidig anvendelse af protokollen til partnerskabs- og samarbejdsaftalen om oprettelse af et partnerskab mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Den Russiske Føderation på den anden side for at tage hensyn til Republikken Kroatiens tiltrædelse af Den Europæiske Union

(2014/956/EU)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 91, artikel 100, stk. 2, artikel 207 og artikel 212, sammenholdt med artikel 218, stk. 5,

under henvisning til akten om Republikken Kroatiens tiltrædelse, særlig artikel 6, stk. 2, andet afsnit,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I overensstemmelse med artikel 6, stk. 2, i akten om Republikken Kroatiens tiltrædelse skal Republikken Kroatiens tiltrædelse af partnerskabs- og samarbejdsaftalen om oprettelse af et partnerskab mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Den Russiske Føderation på den anden side ⁽¹⁾ (»aftalen«) godkendes ved indgåelse af en protokol til aftalen (»protokollen«). I overensstemmelse med artikel 6, stk. 2, i tiltrædelsesakten skal der anvendes en forenklet procedure for en sådan tiltrædelse, hvorefter en protokol indgås af Rådet, der træffer afgørelse med enstemmighed på medlemsstaternes vegne, og af det pågældende tredjeland.
- (2) Den 14. september 2012 bemyndigede Rådet Kommissionen til at indlede forhandlinger med de pågældende tredjelande. Forhandlingerne med Den Russiske Føderation blev afsluttet med godt resultat. Dette blev bekræftet i en noteveksling den 24. september 2013.
- (3) Protokollen bør undertegnes på Unionens og dens medlemsstaters vegne med forbehold af senere indgåelse.
- (4) Indgåelsen af protokollen er omfattet af en særskilt procedure for så vidt angår anliggender henhørende under Det Europæiske Atomenergifællesskab.
- (5) I betragtning af Republikken Kroatiens tiltrædelse af Unionen den 1. juli 2013 bør protokollen anvendes midlertidigt fra den pågældende dato —

⁽¹⁾ EFTL 327 af 28.11.1997, s. 3.

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Undertegnelsen på vegne af Den Europæiske Union og dens medlemsstater af protokollen til partnerskabs- og samarbejdsaftalen om oprettelse af et partnerskab mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Den Russiske Føderation på den anden side for at tage hensyn til Republikken Kroatiens tiltrædelse af Den Europæiske Union godkendes herved med forbehold af indgåelsen af protokollen.

Teksten til protokollen er knyttet til denne afgørelse.

Artikel 2

Formanden for Rådet bemyndiges herved til at udpege den eller de personer, der er beføjet til at undertegne protokollen på Den Europæiske Unions og dens medlemsstaters vegne.

Artikel 3

Protokollen anvendes midlertidigt fra den 1. juli 2013, indtil procedurerne for dens indgåelse afsluttes.

Artikel 4

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for vedtagelsen.

Udfærdiget i Bruxelles, den 23. juli 2014.

På Rådets vegne

S. GOZI

Formand

PROTOKOL

til partnerskabs- og samarbejdsaftalen om oprettelse af et partnerskab mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Den Russiske Føderation på den anden side for at tage hensyn til Republikken Kroatiens tiltrædelse af Den Europæiske Union

KONGERIGET BELGIEN,
REPUBLICKEN BULGARIEN,
DEN TJEKKISKE REPUBLIK,
KONGERIGET DANMARK,
FORBUNDSREPUBLIKKEN TYSKLAND,
REPUBLICKEN ESTLAND,
IRLAND,
DEN HELLENSKE REPUBLIK,
KONGERIGET SPANIEN,
DEN FRANSKE REPUBLIK,
REPUBLICKEN KROATIEN,
DEN ITALIENSKE REPUBLIK,
REPUBLICKEN CYPERN,
REPUBLICKEN LETLAND,
REPUBLICKEN LITAUEN,
STORHERTUGDØMMET LUXEMBOURG,
UNGARN,
REPUBLICKEN MALTA,
KONGERIGET NEDERLANDENE,
REPUBLICKEN ØSTRIG,
REPUBLICKEN POLEN,
DEN PORTUGISISKE REPUBLIK,
RUMÆNIEN,
REPUBLICKEN SLOVENIEN,
DEN SLOVAKISKE REPUBLIK,
REPUBLICKEN FINLAND,
KONGERIGET SVERIGE,
DET FORENEDE KONGERIGE STORBRITANNIEN OG NORDIRLAND,

som er kontraherende parter i traktaten om Den Europæiske Union, traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab, i det følgende benævnt »medlemsstaterne«,

DEN EUROPÆISKE UNION, i det følgende benævnt »Unionen«, og

DET EUROPÆISKE ATOMENERGIFÆLLESSKAB,

på den ene side, og

DEN RUSSISKE FØDERATION,

på den anden side,

i det følgende tilsammen benævnt »parterne«,

SOM TAGER I BETRAGTNING, at partnerskabs- og samarbejdsaftalen om oprettelse af et partnerskab mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Den Russiske Føderation på den anden side, i det følgende benævnt »aftalen«, blev undertegnet på Korfu den 24. juni 1994,

SOM TAGER I BETRAGTNING, at traktaten om Republikken Kroatiens tiltrædelse af Den Europæiske Union blev undertegnet i Bruxelles den 9. december 2011,

SOM TAGER I BETRAGTNING, at i henhold til artikel 6, stk. 2, i akten om Republikken Kroatiens tiltrædelsesvilkår samt om tilpasning af traktaten om Den Europæiske Union, traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab, skal Republikken Kroatiens tiltrædelse af aftalen godkendes ved indgåelse af en protokol til aftalen,

SOM HENVISER TIL Republikken Kroatiens tiltrædelse af Den Europæiske Union den 1. juli 2013,

ER BLEVET ENIGE OM FØLGENDE:

Artikel 1

Republikken Kroatien tiltræder herved aftalen. Republikken Kroatien vedtager og noterer sig på samme måde som de øvrige medlemsstater de tekster, der er indeholdt i aftalen, de fælles erklæringer, de erklæringer og de brevvekslinger, der er knyttet som bilag til slutakten undertegnet den samme dag og protokollen til aftalen af 21. maj 1997, som trådte i kraft den 1. december 2000, protokollen til aftalen af 27. april 2004, som trådte i kraft den 1. marts 2005, og protokollen til aftalen af 23. april 2007, som trådte i kraft den 1. maj 2008.

Artikel 2

Efter undertegnelsen af denne protokol meddeler Unionen den kroatiske sprogudgave af aftalen, slutakten og alle dertil knyttede dokumenter samt protokollerne til aftalen af 21. maj 1997, 27. april 2004 og 23. april 2007 til medlemsstaterne og Den Russiske Føderation. Fra datoen for den midlertidige anvendelse af denne protokol er den kroatiske sprogudgave autentisk på samme vilkår som for den bulgarske, danske, engelske, estiske, finske, franske, græske, italienske, lettiske, litauiske, maltesiske, nederlandske, polske, portugisiske, rumænske, slovakiske, slovenske, spanske, svenske, tjekiske, tyske, ungarske og russiske sprogudgave af aftalen.

Artikel 3

Denne protokol udgør en integrerende del af aftalen.

Artikel 4

1. Denne protokol skal godkendes af parterne i overensstemmelse med deres egne procedurer. Parterne giver hinanden notifikation om afslutningen af de med henblik herpå nødvendige procedurer. Godkendelsesinstrumenterne deponeres i Generalsekretariatet for Rådet for Den Europæiske Union.
2. Denne protokol træder i kraft på den første dag i den første måned efter datoen for deponeringen af det sidste godkendelsesinstrument.
3. Denne protokol anvendes midlertidigt efter 15 dage fra datoen for dens undertegnelse.
4. Denne protokol finder anvendelse på forbindelserne mellem parterne inden for rammerne af aftalen fra datoen for Republikken Kroatiens tiltrædelse af Den Europæiske Union.

Artikel 5

Denne protokol er udfærdiget i to eksemplarer på bulgarsk, dansk, engelsk, estisk, finsk, fransk, græsk, italiensk, kroatisk, lettisk, litauisk, maltesisk, nederlandsk, polsk, portugisisk, rumænsk, slovakisk, slovensk, spansk, svensk, tjekkisk, tysk, ungarsk og russisk, idet hver af disse tekster har samme gyldighed.

TIL BEKRÆFTELSE HERAF har undertegnede befuldmægtigede, der er behørigt bemyndiget hertil, undertegnet denne protokol.

Съставено в Брюксел на седемнадесети декември две хиляди и четиринадесета година.

Hecho en Bruselas, el diecisiete de diciembre de dos mil catorce.

V Bruselu dne sedmnáctého prosince dva tisíce čtrnáct.

Udfærdiget i Bruxelles den syttende december to tusind og fjorten.

Geschehen zu Brüssel am siebzehnten Dezember zweitausendvierzehn.

Kahe tuhanda neljateistkümnenda aasta detsembrikuu seitsmeteistkümnendal päeval Brüsselis.

Έγινε στις Βρυξέλλες, στις δέκα εφτά Δεκεμβρίου δύο χιλιάδες δεκατέσσερα.

Done at Brussels on the seventeenth day of December in the year two thousand and fourteen.

Fait à Bruxelles, le dix-sept décembre deux mille quatorze.

Sastavljeno u Bruxellesu sedamnaestog prosinca dvije tisuće četrnaeste.

Fatto a Bruxelles, addì diciassette dicembre duemilaquattordici.

Briselē, divi tūkstoši četrpadsmitā gada septiņpadsmitajā decembrī.

Priimta du tūkstančiai keturioliktą metų gruodžio septynioliktą dieną Briuselyje.

Kelt Brüsszelben, a kétézer-tizenegyedik év december havának tizenhetedik napján.

Magħmul fi Brussell, fis-sbatax-il jum ta' Diċembru tas-sena elfejn u erbatax.

Gedaan te Brussel, de zeventiende december tweeduizend veertien.

Sporządzono w Brukseli dnia siedemnastego grudnia roku dwa tysiące czternastego.

Feito em Bruxelas, em dezassete de dezembro de dois mil e catorze.

Întocmit la Bruxelles la șaptesprezece decembrie două mii paisprezece.

V Bruseli sedemnásteho decembra dvetisícčtrnásť.

V Bruslju, dne sedemnajstega decembra leta dva tisoč štirinajst.

Tehty Brysselissä seitsemäntenätoista päivänä joulukuuta vuonna kaksituhattaneljätoista.

Som skedde i Bryssel den sjuttonde december tjugohundrafjorton.

Совершено в г. Брюсселе семнадцатого декабря две тысячи четырнадцатого года.

За държавите-членки
Por los Estados miembros
Za členské státy
For medlemsstaterne
Für die Mitgliedstaaten
Liikmesriikide nimel
Για τα κράτη μέλη
For the Member States
Pour les États membres
Za države članice
Per gli Stati membri
Dalībvalstu vārdā –
Valstybių narių vardu
A tagállamok részéről
Għall-Istati Membri
Voor de lidstaten
W imieniu Państw Członkowskich
Pelos Estados-Membros
Pentru statele membre
Za členské štáty
Za države članice
Jäsenvaltioiden puolesta
För medlemsstaterna
За государства-членъ

За Европейския съюз
Por la Unión Europea
Za Evropskou unii
For Den Europæiske Union
Für die Europäische Union
Euroopa Liidu nimel
Για την Ευρωπαϊκή Ένωση
For the European Union
Pour l'Union européenne
Za Europsku uniju
Per l'Unione europea
Eiropas Savienības vārdā –
Europos Sąjungos vardu
Az Európai Unió részéről
Għall-Unjoni Ewropea
Voor de Europese Unie
W imieniu Unii Europejskiej
Pela União Europeia
Pentru Uniunea Europeană
Za Európsku úniu
Za Evropsko unijo
Euroopan unionin puolesta
För Europeiska unionen
За Европийский союз

За Европейската общност за атомна енергия
 Por la Comunidad Europea de la Energía Atómica
 Za Evropské společenství pro atomovou energii
 For Det Europæiske Atomenergifællesskab
 Für die Europäische Atomgemeinschaft
 Euroopa Aatomienergiaühenduse nimel
 Για την Ευρωπαϊκή Κοινότητα Ατομικής Ενέργειας
 For the European Atomic Energy Community
 Pour la Communauté européenne de l'énergie atomique
 Za Evropsku zajednicu za atomsku energiju
 Per la Comunità europea dell'energia atomica
 Eiropas Atomenerģijas Kopienas vārdā –
 Europos atominės energijos bendrijos vardu
 az Európai Atomenergia-közösség részéről
 Fisem il-Komunità Ewropea tal-Energija Atomika
 Voor de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie
 W imieniu Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej
 Pela Comunidade Europeia da Energia Atómica
 Pentru Comunitatea Europeană a Energiei Atomice
 za Európske spoločenstvo pre atómovú energiu
 Za Evropsko skupnost za atomsko energijo
 Euroopan atomienergiajärjestön puolesta
 För Europeiska atomenergigemenskapen
 За Европейское сообщество по атомной энергии

За Руската Федерация
 Por la Federación de Rusia
 Za Ruskou Federaci
 For Den Russiske Føderation
 Für die Russische Föderation
 Venemaa Föderatsiooni nimel
 Για τη Ρωσική Ομοσπονδία
 For the Russian Federation
 Pour la Fédération de Russie
 Per la Federazione Russa
 Krievijas Federācijas vārdā –
 Rusijos Federacijos vardu
 Az Orosz Föderáció részéről
 Għall-Federazzjoni Russa
 Voor de Russische Federatie
 W imieniu Federacji Rosyjskiej
 Pela Federação da Rússia
 Pentru Federația Rusă
 Za Ruskú Federáciu
 Za Rusko Federacija
 Venäjän Federaation puolesta
 För Ryska Federationen
 За Российскую Федерацию

FORORDNINGER

KOMMISSIONENS DELEGEREDE FORORDNING (EU) Nr. 1398/2014

af 24. oktober 2014

om fastsættelse af fælles regler for kandidater og EU-bistandsfrivillige

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 375/2014 af 3. april 2014 om oprettelse af det frivillige europæiske korps for humanitær bistand (»initiativet EU-bistandsfrivillige«) ⁽¹⁾, særlig artikel 9, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til forordning (EU) nr. 375/2014 fastsætter Kommissionen regler og procedurer, der omfatter de nødvendige betingelser, ordninger og krav, som sende- og værtsorganisationer skal anvende i forbindelse med udpegning, udvælgelse, forberedelse, organisering og udsendelse af kandidater og EU-bistandsfrivillige til støtte for humanitære bistandsaktioner i tredjelande. Forordning (EU) nr. 375/2014 fastsætter, at disse regler vedtages ved delegerede retsakter, og at procedurerne vedtages ved gennemførelsesretsakter.
- (2) Alle med interesse i initiativet EU-bistandsfrivillige, herunder de frivillige selv og sende- og værtsorganisationerne, bør tilskyndes til at tage initiativets væsen til sig og dele det med andre.
- (3) Den kompetenceramme, der skal anvendes i forbindelse med initiativet EU-bistandsfrivillige, skal fastlægge de tværfaglige færdigheder, der er påkrævet i mange dele af den frivillige sektor og i mange erhvervssektorer, samt de specifikke færdigheder, som er nødvendige i forbindelse med initiativet EU-bistandsfrivillige og for at kunne arbejde med humanitær bistand. Rammen bør også indeholde en ikke-udtømmende liste over tekniske færdigheder. Dette bør bidrage til at sikre en effektiv og behovsbaseret udvælgelse og forberedelse af kandidater på grundlag af en fælles kompetenceramme.
- (4) For at de EU-bistandsfrivilliges kompetencer, læringsbehov og læringsresultater kan dokumenteres og vurderes, bør de frivillige følge en brugervenlig lærings- og udviklingsplan gennem hele deres deltagelse i initiativet. Planens udformning baseres på erfaringerne fra initiativerne ungdomspasset ⁽²⁾ og Europass ⁽³⁾.
- (5) Deltagelse i initiativet EU-bistandsfrivillige kan forbedre de frivilliges jobmuligheder som følge af den viden og de færdigheder og kompetencer, som de opnår. Deltagelsen er også udtryk for medfølelse med personer i nød og vilje til på en synlig måde at udbrede en følelse af europæisk medborgerskab. Specifikke bestemmelser bør derfor i videst muligt omfang lette valideringen af den ikkeformelle og uformelle læring, som EU-bistandsfrivillige opnår, i overensstemmelse med Rådets henstilling af 20. december 2012 om validering af ikkeformel og uformel læring ⁽⁴⁾.
- (6) De fælles regler, der regulerer partnerskaber mellem sende- og værtsorganisationer, er relevante for både den humanitære sektor og frivillige organisationer. De støtter målet om at opbygge partnerskaber mellem gennemførelsesorganisationer og afspejler disse organisationers gensidige ansvar, både for opnåelsen af målene for initiativet EU-bistandsfrivillige og for de EU-bistandsfrivillige som enkeltpersoner. Det er nødvendigt at fastlægge de principper, som partnerskabet bygger på, og partnerskabsaftalen bør opfylde minimumskravene, så partnerne bliver i stand til at ansøge om og forvalte projekter, der involverer udsendelse af EU-bistandsfrivillige i tredjelande.

⁽¹⁾ EUT L 122 af 24.4.2014, s. 1.

⁽²⁾ <https://www.youthpass.eu/da/youthpass/>.

⁽³⁾ <https://europass.cedefop.europa.eu/editors/da/esp/compose#>.

⁽⁴⁾ EUT C 398 af 22.12.2012, s. 1.

- (7) Principperne vedrørende lige muligheder og ikke-forskelsbehandling er forankret i national lovgivning og i EU-lovgivningen, og sende- og værtsorganisationer bør altid overholde og fremme disse principper. Der indføres dog kontekstbestemte undtagelser, hvor det er nødvendigt, vedrørende fastlæggelsen af de EU-bistandsfrivilliges rolle og profil.
- (8) Overholdelsen af relevant national ret og EU-ret samt værtslandets ret er altafgørende. Dette ansvar påhviler sende- og værtsorganisationerne, som også har pligt til at oplyse EU-bistandsfrivillige om deres rettigheder og retlige forpligtelser i henhold til lovgivningen og deres ret til forsikringsdækning. En forudsætning for de frivilliges udsendelse er, at de har en klar retlig status, og deres status bør derfor fastlægges i en kontrakt om udsendelse, som indgås mellem sendeorganisationen og den EU-bistandsfrivillige. Der bør rettes særlig opmærksomhed på persondataskyttelse, behovet for at udvise integritet i overensstemmelse med en adfærdskodeks og for at beskytte børn og sårbare voksne, bl.a. ved at fastsætte et princip om nultolerance over for seksuelt misbrug.
- (9) For at sikre en rettidig gennemførelse af initiativet EU-bistandsfrivillige er det nødvendigt, at denne forordning træder i kraft hurtigst muligt, da den fastsætter de bestemmelser, på grundlag af hvilke gennemførelsesorganisationerne udsender EU-bistandsfrivillige i tredjelande —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

KAPITEL 1

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1

Genstand

Denne forordning fastsætter fælles regler vedrørende kandidater og EU-bistandsfrivillige for så vidt angår følgende punkter opstillet i artikel 9, stk. 2, i forordning (EU) nr. 375/2014:

- en kompetenceramme, der skal bruges til udpegning, udvælgelse og forberedelse af frivillige, der skal udsendes som junior- eller seniormedarbejdere
- bestemmelser, der skal sikre lige muligheder og ikke-forskelsbehandling i udpegnings- og udvælgelsesprocessen
- bestemmelser til sikring af sende- og værtsorganisationernes overholdelse af den relevante nationale ret og EU-ret samt værtslandets ret
- regler vedrørende partnerskaber mellem sende- og værtsorganisationer samt
- bestemmelser om anerkendelse af kvalifikationer og kompetencer, som EU-bistandsfrivillige har opnået, i overensstemmelse med eksisterende relevante EU-initiativer.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning finder definitionerne i artikel 3 i forordning (EU) nr. 375/2014 og definitionerne i Kommissionens gennemførelsesforordning, som skal vedtages efter artikel 9, stk. 3, i forordning (EU) nr. 375/2014, anvendelse. Derudover forstås ved:

- »kompetencer«: en kombination af viden, færdigheder og holdninger, der er bestemt af konteksten, og som sætter EU-bistandsfrivillige i stand til at bidrage til behovsbaseret humanitær bistand, jf. definitionen i den europæiske referenceramme for nøglekompetencer for livslang læring ⁽¹⁾
- »tværfaglige kompetencer«: kompetencer, der er påkrævet i mange dele af den frivillige sektor og i mange erhvervssektorer, og som ikke er specifikt kendetegnende for humanitær bistand

⁽¹⁾ EUT L 394 af 30.12.2006, s. 10.

- c) »specifikke kompetencer«: kompetencer, der er påkrævet i forbindelse med initiativet EU-bistandsfrivillige og humanitær bistand i bredere forstand
- d) »tekniske kompetencer«: kompetencer, der er et resultat af specialviden, som er relevant i forbindelse med humanitær bistand
- e) »læringsresultater«: en opgørelse over, hvad en studerende ved, forstår og er i stand til at udføre efter en afsluttet læringsproces, jf. den europæiske referenceramme for kvalifikationer ⁽¹⁾. De udtrykkes i form af viden, færdigheder og kompetencer.

KAPITEL 2

KOMPETENCERAMME

Artikel 3

Kompetenceramme

1. Den kompetenceramme, der skal anvendes i forbindelse med initiativet EU-bistandsfrivillige, har tre dimensioner:
 - a) tværfaglige kompetencer
 - b) specifikke kompetencer og
 - c) tekniske kompetencer.
2. Kompetencerammen tilpasses efter:
 - a) juniormedarbejdere, især nyuddannede med under fem års erhvervs erfaring og under fem års erfaring med humanitært arbejde og
 - b) seniormedarbejdere med mindst fem års erhvervs erfaring i stillinger med ledelsesansvar eller som ekspert.
3. Kompetencerammen skal både fremme den løbende personlige udvikling, som EU-bistandsfrivillige gennemgår i de forskellige faser af deres deltagelse i initiativet, og måle deres fremskridt. Færdighedsniveauerne inden for de enkelte kompetencer vurderes i overensstemmelse med fremgangsmåden i den europæiske referenceramme for kvalifikationer og efter følgende skala:
 - a) niveau 4: særdeles gode færdigheder
 - b) niveau 3: tilfredsstillende færdigheder
 - c) niveau 2: færdigheder, der kræver videreudvikling
 - d) niveau 1: ringe færdigheder.
4. I bilaget findes definitioner af de vigtigste kompetencer, der anvendes.

Artikel 4

Lærings- og udviklingsplan

1. Af en lærings- og udviklingsplan skal det fremgå, hvilke læringsresultater de EU-bistandsfrivillige forventes at opnå, og planen skal indeholde oplysninger om de EU-bistandsfrivilliges forventede kompetencer, læringsbehov og resultater i de forskellige faser af deres deltagelse i initiativet EU-bistandsfrivillige.

⁽¹⁾ EUT C 111 af 6.5.2008, s. 1.

2. Følgende oplysninger skal indgå i lærings- og udviklingsplanen:
 - a) grundlæggende oplysninger om den EU-bistandsfrivillige
 - b) grundlæggende oplysninger om udstationeringen som frivillig og en beskrivelse af de opgaver, der skal udføres
 - c) de kompetencer, der er fastsat i kompetencerammen, og en vurdering af den frivilliges indsats og læringsresultater i forhold til disse kompetencer
 - d) læringsbehov og planlagte udviklingsaktiviteter, hvis det er relevant
 - e) kurser, som den frivillige har deltaget i under uddannelsen eller udstationeringen samt
 - f) andre relevante oplysninger.
3. Anvendelsen af de forskellige elementer i lærings- og udviklingsplanen afhænger af den EU-bistandsfrivilliges personlige behov og ønsker og ajourføres regelmæssigt, bl.a. i følgende faser:
 - a) udvælgelse
 - b) uddannelse, herunder praktikforløb, hvis det er relevant
 - c) udstationering samt
 - d) rapportering efter udsendelse, hvis det er relevant.

KAPITEL 3

ANERKENDELSE AF DE FÆRDIGHEDER OG KOMPETENCER, SOM EU-BISTANDSFRIVILLIGE HAR OPNÅET

Artikel 5

Vurdering og dokumentation

1. Vurderingen og dokumentationen af de kompetencer, som EU-bistandsfrivillige har opnået i løbet af deres deltagelse i initiativet EU-bistandsfrivillige, støtter:
 - a) den faglige anerkendelse af de opnåede kompetencer, som vil være nyttig i jobsammenhæng, og som vil forbedre den frivilliges ansættelsesmuligheder og
 - b) den sociale anerkendelse af den frivilliges bidrag til at formidle Unionens værdier med hensyn til solidaritet med mennesker i nød og synligt udbrede en følelse af europæisk medborgerskab.
2. Omfanget og gennemførelsen af vurderingen og dokumentationen tilpasses efter junior- eller seniormedarbejdere og er afhængig af den EU-bistandsfrivilliges personlige behov og ønsker.
3. Vurderingen og dokumentationen af læringserfaring skal afspejle den løbende udviklingsproces, som EU-bistandsfrivillige gennemgår, og dermed anerkende og støtte læring og udvikling gennem de forskellige faser af den frivilliges deltagelse i initiativet. Vurderingen og dokumentationen foregår på grundlag af den lærings- og udviklingsplan, der er omhandlet i artikel 4.
4. Sende- og værtsorganisationer udviser et vedvarende engagement i vurderingen og dokumentationen af EU-bistandsfrivilliges læringserfaringer for at fremme den faglige og sociale anerkendelse.
5. Kommissionen og EU-medlemsstaterne forsyner de kompetente nationale myndigheder, der er ansvarlige for valideringen af ikkeformel og uformel læring, med relevante oplysninger om initiativet EU-bistandsfrivillige og om vurderings- og dokumentationsprocessen for at lette den formelle validering af de EU-bistandsfrivilliges læringserfaringer i deres hjemlande, hvis det er relevant.

*Artikel 6***Faglig anerkendelse**

1. EU-bistandsfrivillige modtager efter anmodning et bevis for gennemført deltagelse i initiativet. Beviset udstedes af Kommissionen og omfatter som minimum følgende oplysninger:
 - a) udsendelsesperioden
 - b) navnene på og oplysninger om sende- og værtsorganisationerne
 - c) navnene på den frivilliges mentor og daglige chef og disses kontaktoplysninger
 - d) navnene på og oplysninger om de personer i sende- og værtsorganisationerne, som er villige til at udfærdige en anbefaling til den frivillige
 - e) den EU-bistandsfrivilliges primære opgaver og ansvar
 - f) en beskrivelse af den EU-bistandsfrivilliges vigtigste resultater i løbet af udsendelsen
 - g) en beskrivelse af de læringsresultater, som den EU-bistandsfrivillige har opnået i de forskellige faser af sin deltagelse i initiativet, vurderet i henhold til artikel 3, stk. 3.
2. En kopi af lærings- og udviklingsplanen kan efter anmodning fra den EU-bistandsfrivillige vedlægges som bilag til beviset.

*Artikel 7***Social anerkendelse**

1. Social anerkendelse fremmes gennem de aktiviteter, der er beskrevet i kommunikationsplanen som omhandlet i artikel 17 i forordning (EU) nr. 375/2014. EU-bistandsfrivillige skal have mulighed for at deltage i eksternt kommunikationsarbejde, der har til formål at udbrede kendskabet til initiativet og de frivilliges engagement.
2. Hvis det er relevant, afholder Kommissionen arrangementer på højt niveau for at øge offentlighedens kendskab til initiativet og gøre det mere synligt.
3. Sendeorganisationerne formidler oplysninger om og fremmer deltagelse i netværket for initiativet for EU-bistandsfrivillige, og fremhæver de muligheder, som det giver frivillige, for også efter deres udsendelse at beskæftige sig med spørgsmål vedrørende humanitær bistand og aktivt europæisk medborgerskab.
4. Sende- og værtsorganisationerne gør de EU-bistandsfrivillige opmærksomme på muligheder for fortsat at beskæftige sig med spørgsmål vedrørende humanitær bistand og aktivt europæisk medborgerskab. De tilskynder navnlig EU-bistandsfrivillige til at deltage i konferencer og workshops på EU-niveau og nationalt niveau for at dele deres erfaringer med relevante interessenter.

KAPITEL 4

REGLER VEDRØRENDE PARTNERSKABER MELLEM SENDE- OG VÆRTSORGANISATIONER*Artikel 8***Et partnerskabs formål og medlemmer**

1. Partnerskabet mellem sende- og værtsorganisationer fastsætter ordninger mellem partnere, som ansøger om og forvalter projekter, der omfatter udsendelse af EU-bistandsfrivillige i tredjelande, og som kan omfatte aktiviteter vedrørende kapacitetsopbygning og/eller teknisk bistand.
2. Medlemmerne af partnerskabet er sendeorganisationer, der opfylder kravene i artikel 10, stk. 3, i forordning (EU) nr. 375/2014, og værtsorganisationer, der opfylder kravene i artikel 10, stk. 4, i forordning (EU) nr. 375/2014.
3. Ved indgåelsen af et partnerskab kan sende- og værtsorganisationerne inddrage andre organisationer, der er specialiserede i områder med relevans for formålet med aktionerne i projekterne omhandlet i stk. 1, som partnere, så de kan bidrage med deres særlige ekspertise.

4. Hvis projekterne omfatter aktiviteter, der vedrører kapacitetsopbygning og/eller teknisk bistand, betragtes sende- og værtsorganisationer, som allerede har gennemgået en certificeringsproces i overensstemmelse med Kommissionens gennemførelsesforordning, som skal vedtages efter artikel 10, stk. 1, i forordning (EU) nr. 375/2014, men endnu ikke har fået tildelt en certificering, ligeledes som kvalificerede partnere, såfremt de har indført en behovsbaseret strategi for kapacitetsopbygning og/eller teknisk bistand.
5. Hvis projekterne har til formål at støtte katastrofeberedskabsaktioner, kan partnerskabet bestå af sendeorganisationer alene.

Artikel 9

Partnerskabsprincipper

Aktiviteterne inden for rammerne af initiativet EU-bistandsfrivillige skal fremme tværnationale partnerskaber mellem sende- og værtsorganisationer på grundlag af følgende principper:

- a) lighed
- b) fælles værdier og en fælles vision
- c) gennemsigtighed
- d) ansvarlighed, ansvarsfuldhed og pålidelighed
- e) gensidig tillid og respekt
- f) komplementaritet, der bygger på den humanitære og frivillige sektors mangfoldighed, med stort fokus på lokal kapacitetsopbygning
- g) fleksibilitet og tilpasningsdygtighed samt
- h) gensidighed i fordelingen af ressourcer og fastsættelsen af mål.

Artikel 10

Partnerskabsaftale og fælles regler

1. Før sende- og værtsorganisationer indgår et partnerskab, foretager værtsorganisationerne, eventuelt i samarbejde med sendeorganisationerne, en behovsvurdering under hensyntagen til Kommissionens vurdering af de humanitære bistandsbehov.
2. Behovsvurderingen skal som minimum omfatte:
 - a) en sårbarheds- og risikovurdering af udsendelseslandet, inklusive en vurdering af sikkerheden samt rejse- og sundhedsrisici med relevans for EU-bistandsfrivillige
 - b) en vurdering af værtsorganisationens aktuelle kapacitet til at være vært for en EU-bistandsfrivillig
 - c) en analyse af de kompetencer og den kapacitet, som værtsorganisationen og lokalsamfundet i øjeblikket mangler, og som fastslår behovene og undersøger, hvordan de bedst kan opfyldes
 - d) en analyse af den forventede merværdi, som den EU-bistandsfrivillige kan bidrage med, og, hvis det er relevant, som kan opnås via den planlagte kapacitetsopbygningsstøtte til værtsorganisationen og lokalsamfundet.
3. Alle partnere undertegner en partnerskabsaftale for at sikre overholdelsen af følgende minimumsstandarder for partnerskaber:
 - a) partnerskabet skal bygge på en aftale om fælles værdier og en fælles vision, navnlig hvad angår frivilligt arbejde og humanitær bistand
 - b) den merværdi, som den enkelte partner kan bidrage med, og deres respektive roller skal klart fastlægges

- c) alle partnere skal være enige om partnerskabets fælles målsætninger og den måde, hvorpå partnerskabet skal forvaltes, navnlig:
- i) beslutningsprocedurer og arbejdsmetoder
 - ii) økonomiske ordninger og økonomistyring
 - iii) kommunikationskanaler mellem alle interessenter; hyppighed med hensyn til møder og sendeorganisationernes besøg på stedet
 - iv) arbejdsplan og -aktiviteter, herunder tidsplaner
 - v) opgavefordeling i henhold til initiativets kommunikationsplan
 - vi) overvågning og evaluering af partnerskabet
 - vii) regnskabsførelse og dokumentation
 - viii) uddybelse og afslutning af den behovsvurdering, der er omhandlet i stk. 1
 - ix) fælles udformning og evaluering af de EU-bistandsfrivilliges tildelte opgaver
 - x) kandidaternes og de EU-bistandsfrivilliges roller og ansvar i løbet af de forskellige faser af deres deltagelse i initiativet EU-bistandsfrivillige
 - xi) procedurer for behandling af klager (både dem, der fremsættes inden for partnerskabet, og dem, der fremsættes af eksterne parter vedrørende partnerskabets arbejde) samt for løsning af konflikter mellem partnerne
 - xii) politikker og procedurer for, hvordan en partner forlader partnerskabet
 - xiii) økonomiske virkninger samt
 - xiv) kontraktlige konsekvenser (bl.a. for EU-bistandsfrivillige og de berørte samfund)
- d) hvis det er relevant, udarbejdes der en behovsbaseret strategi for kapacitetsopbygning og/eller teknisk bistand mellem partnerne, og der afsættes et særligt budget til denne strategi
- e) partnerne bidrager til læringsaktiviteter og forpligter sig til at gennemføre tiltag vedrørende kommunikation og synlighed i overensstemmelse med den kommunikationsplan, der er omhandlet i artikel 17 i forordning (EU) nr. 375/2014.

KAPITEL 5

LIGE MULIGHEDER OG IKKE-FORSKELSBEHANDLING

Artikel 11

Generelt princip

1. Initiativet EU-bistandsfrivillige skal være åbent for alle kandidater, der opfylder kravene, uanset nationalitet, køn, race, etnisk oprindelse, alder, social baggrund, religion eller tro, civilstand eller seksuel orientering, og uanset om de har et handicap.
2. Sende- og værtsorganisationerne skal overholde principperne om ligebehandling, lige muligheder og ikke-forskelsbehandling. Disse principper skal være fuldt integrerede i proceduren for, hvordan organisationerne finder frem til, udvælger, rekrutterer og forbereder frivillige, samt i resultatstyringspolitikken og den praktiske resultatstyring.

Artikel 12

Ligebehandling, lige muligheder og ikke-diskrimination

1. Sendeorganisationerne skal have fastsat en principerklæring og en politik, der sikrer, at praksis på arbejdspladsen afspejler principperne om ligebehandling, lige muligheder og ikke-forskelsbehandling og fremmer en inklusiv organisationskultur.

2. Den politik for ligebehandling, lige muligheder og ikke-forskelsbehandling, der er omhandlet i stk. 1, skal som minimum:
 - a) være i overensstemmelse med relevant EU-ret og national ret og forsøge at undgå eller rette op på og fjerne diskriminerende politikker og praksis, herunder alle former for beskæftigelseshindringer for alle de grupper, der er omhandlet i lovgivningen og/eller har tilbøjelighed til at blive udsat for fordomme, når de søger job, og som derfor risikerer at blive underrepræsenteret
 - b) dække, men ikke være begrænset til, alle aspekter af den frivilliges erfaring, herunder individuelle adfærdsnormer, oplysninger om udstationering, rekruttering og udvælgelse, uddannelse og udvikling, resultatstyring samt arbejdsbetinger, herunder løn og afskedigelsesprocedurer
 - c) indeholde en klar beskrivelse af de roller og det ansvar, som påhviler alle medarbejdere og frivillige, den øverste ledelse og ledelsesteams, personaleafdelinger og andre interessenter, som organisationen har registreret
 - d) regelmæssigt kontrolleres og revideres for at sikre, at den fortsat er i overensstemmelse med den relevante lovgivning, og at den gennemføres korrekt og effektivt.
3. Værtsorganisationen bekræfter skriftligt over for sendeorganisationen princippet om og politikken for ligebehandling, lige muligheder og ikke-forskelsbehandling og anbefaler sendeorganisationen at indføre eventuelle nødvendige undtagelser i forbindelse med fastlæggelsen af EU-bistandsmodtagerens rolle og profil som følge af det specifikke indhold i dennes arbejde.
4. Sendeorganisationen støtter værtsorganisationen i forbindelse med gennemførelsen af politikken for ligebehandling, lige muligheder og ikke-forskelsbehandling og hjælper undtagelsesvist værtsorganisationerne med at foretage kontekstbestemte justeringer af disse principper, hvis det er nødvendigt.
5. Hvis det er muligt, tilbyder sendeorganisationen regelmæssigt relevant uddannelse og orientering om politikken og dens principper til alle ansatte for at sikre, at alle interessenter forstår, støtter og gennemfører politikken.

KAPITEL 6

OVERHOLDELSE AF NATIONAL RET, EU-RET OG VÆRTSLANDETS RET

Artikel 13

Almindelige bestemmelser

1. Sende- og værtsorganisationerne sikrer overholdelsen af relevant national ret og EU-ret samt værtslandets ret, herunder:
 - a) forordning (EU) nr. 375/2014, bl.a. de generelle principper i artikel 5
 - b) lovgivning vedrørende EU-bistandsfrivilliges retlige status
 - c) gældende lovgivning om de frivilliges arbejdsvilkår, sundhed og sikkerhed
 - d) lovgivning om ligebehandling og ikke-forskelsbehandling samt
 - e) lovgivning om beskyttelse af personoplysninger.
2. Sende- og værtsorganisationerne underretter de EU-bistandsfrivillige om deres rettigheder og retlige forpligtelser i medfør af den lovgivning, der er omhandlet i stk. 1, og om deres ret til forsikringsdækning som fastsat i Kommissionens gennemførelsesforordning, der skal vedtages efter artikel 9, stk. 3, i forordning (EU) nr. 375/2014.

Artikel 14

EU-bistandsfrivilliges retlige status

1. Sendeorganisationen skal overholde den lovgivning, der finder anvendelse på EU-bistandsfrivilliges retlige status. Den skal således forberede en kontrakt om udsendelse som omhandlet i artikel 14, stk. 5, i forordning (EU) nr. 375/2014, der skal undertegnes af organisationen selv og af den EU-bistandsfrivillige. Kontrakten skal indeholde en henvisning til gældende lovgivning, og det skal fremgå, hvem der har kompetence i forbindelse med kontrakten.

2. Sendeorganisationen sørger for, at værtsorganisationen overholder kontrakten, og er ansvarlig for værtsorganisationens overtrædelse af bestemmelserne i kontrakten om udsendelse.

Artikel 15

Pligt til at oplyse den EU-bistandsfrivillige om beskatningsregler

1. Forud for udsendelsen underretter sendeorganisationen den EU-bistandsfrivillige om alle beskatningsregler, der finder anvendelse på betaling af underhold i det land, hvor sendeorganisationen har hjemsted, og i udsendelseslandet, såfremt det er relevant.

2. Hvis en EU-bistandsfrivillig ikke har bopæl i det land, hvor sendeorganisationen har hjemsted, underretter sendeorganisationen den EU-bistandsfrivillige om dennes pligt til at gøre sig bekendt med vedkommendes eget bopælslands beskatningsregler, som finder anvendelse på den pågældendes specifikke situation.

Artikel 16

Databeskyttelse

1. Sende- og værtsorganisationers behandling af personoplysninger skal være i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF ⁽¹⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 ⁽²⁾, hvor det er relevant.

2. Sende- og værtsorganisationerne sørger for, at misbrug og fejlagtig anvendelse af personoplysninger forhindres under enhver behandling af oplysninger, herunder indsamling, brug, videregivelse og sletning af alle personoplysninger om kandidater og EU-bistandsfrivillige. Dette gælder alle handlinger, der vedrører kandidater og EU-bistandsfrivillige, navnlig:

- a) rekruttering og udvælgelse (herunder ansøgningsskemaer, noter taget i forbindelse med samtaler samt selvevaluerings-spørgeskemaer) og
- b) forberedelse og forvaltning i tilknytning til EU-bistandsfrivillige (herunder lærings- og udviklingsplaner, resultatevaluering og optegnelser over mentorstøtte, lægeundersøgelser og eventuelle disciplinærspørgsmål).

3. Sende- og værtsorganisationerne sørger for, at kun relevante data behandles, og at alle personoplysninger såsom navn, alder, adresse og fødselsdato, herunder følsomme oplysninger, samt oplysninger om deres rekruttering, ansættelse og resultater:

- a) indsamles retmæssigt og på passende vis til et legitimt formål
- b) behandles ordentligt og retmæssigt
- c) rettes eller ajourføres, hvis det er nødvendigt
- d) alene tilgås af bemyndigede medarbejdere
- e) efter anmodning gøres tilgængelige for den pågældende kandidat eller EU-bistandsfrivillige
- f) opbevares sikkert og
- g) ikke opbevares længere end nødvendigt.

4. Når sende- og værtsorganisationer behandler oplysninger som omhandlet i stk. 3, anmoder de om den EU-bistandsfrivilliges udtrykkelige samtykke.

5. Sende- og værtsorganisationerne underretter kandidaten eller den EU-bistandsfrivillige om deres ret til persondata-beskyttelse, deres ret til at klage og til at anvende og få adgang til deres egne oplysninger samt deres ret til vide, hvilke enheder der vil have adgang til deres personoplysninger, og hvilken type oplysninger de enkelte enheder vil have adgang til.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1).

*Artikel 17***Integritet og adfærdskodeks**

1. Sende- og værtsorganisationerne vedtager en integritetspolitik, der skal forebygge korrupsion og bestikkelse, og en adfærdskodeks, der er baseret på sendeorganisationens personalepolitik og skal være egnet til og finde anvendelse på EU-bistandsfrivillige, med vejledning om den forventede adfærd, anstændighed og integritet, der er påkrævet under deres deltagelse i initiativet EU-bistandsfrivillige.
2. Adfærdskodeksen er bindende for de EU-bistandsfrivillige og skal som minimum omfatte følgende krav:
 - a) ønske om at tage initiativet EU-bistandsfrivilliges væsen til sig og bidrage til dets formål
 - b) respekt for andre mennesker og deres værdighed og overholdelse af princippet om ikke-forskelsbehandling
 - c) overholdelse af de humanitære bistandsprincipper som omhandlet i artikel 5, stk. 1, i forordning (EU) nr. 375/2014
 - d) forpligtelse til at beskytte børn og sårbare voksne, bl.a. gennem nultolerance over for seksuelt misbrug
 - e) nultolerance over for brug af lægemidler, der er ulovlige i udsendelseslandet
 - f) overholdelse af lokal lovgivning
 - g) integritet og afstandtagen fra svig og korrupsion
 - h) fastholdelse af høje standarder for personlig og professionel adfærd
 - i) overholdelse af sikkerheds- og sundhedsprocedurer
 - j) pligt til at anmelde overtrædelser og bestemmelser om whistleblowing
 - k) regler for kontakt med medier og om informationsstyring samt
 - l) regler, der forbyder misbrug af organisationens udstyr.
3. Ethvert brud på adfærdskodeksen begået af en EU-bistandsfrivillig håndteres i overensstemmelse med sendeorganisationens personalepolitik.
4. Hvis bruddet anses for at udgøre grov forsømmelse, skal den EU-bistandsfrivillige sendes hjem før tid, og den frivilliges adfærd skal om nødvendigt anmeldes til relevante erhvervsorganisationer eller retlige organisationer eller myndigheder.

*Artikel 18***Beskyttelse af børn og sårbare voksne, herunder nultolerance over for seksuelt misbrug**

1. Sende- og værtsorganisationerne forpligter sig til at følge en nultolerancepolitik over for enhver form for misbrug af børn og/eller sårbare voksne, herunder seksuelt misbrug. De skal kunne anmelde misbrug, håndtere episoder hurtigt og ordentligt, støtte ofrene, forhindre forfølgelse af whistleblowers og drage gerningsmændene til ansvar.
2. Sende- og værtsorganisationerne forebygger misbrug gennem den procedure, der anvendes til at udvælge EU-bistandsfrivillige, samt introduktions- og uddannelsesforløbet ved at skabe en åben og bevidsthedsskabende kultur omkring spørgsmålet og ved at tildele klare ledelses- og kontrolansvar.
3. Sendeorganisationerne foretager alle lovbestemte obligatoriske kontroller med henblik på godkendelse af kandidater til at arbejde med disse målgrupper.
4. Sende- og værtsorganisationerne oplyser kandidater eller EU-bistandsfrivillige om risiciene og om anbefalede forebyggende foranstaltninger for at sikre, at misbrug ikke opstår.

KAPITEL 7

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

*Artikel 19***Ikrafttræden**

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 24. oktober 2014.

På Kommissionens vegne

José Manuel BARROSO

Formand

BILAG

Kompetenceramme

1. Tværfaglige kompetencer, som er påkrævet i mange dele af den frivillige sektor og i mange erhvervssektorer, og som ikke specifikt er kendetegnende for området humanitær bistand

Kompetence	Beskrivelse
1) Udvikling og opretholdelse af samarbejdsforbindelser	
Samarbejdsevner	<ul style="list-style-type: none"> — er opmærksom på, respekterer og er i stand til at tilpasse sig forskellige arbejdsmetoder — forstår og accepterer sin rolle i teamet og bidrager positivt og proaktivt til at opnå teamets mål — deler nyttig information og viden med kolleger og med andre, hvis det er passende — tager konstruktive tiltag til at løse eventuelle konflikter
Kommunikation	<ul style="list-style-type: none"> — kommunikerer effektivt med andre medlemmer af teamet og med andre uden for teamet — lytter opmærksomt til nye og anderledes perspektiver fra andre i teamet — anvender forskellige kommunikationsmidler (personlig kontakt, telefon og e-mail), herunder nonverbal kommunikation, der er tilpasset efter de lokale forhold og situationen
2) Engagement i frivilligt arbejde	
	<ul style="list-style-type: none"> — finder, at frivilligt arbejde er givende — har forståelse for og en holdning til frivilligt arbejde og aktivt medborgerskab samt betydningen heraf i samfundet — er villig til at gøre en indsats uden at modtage betaling til gengæld — er opsat på at løse de tildelte opgaver og udføre dem efter bedste evne, også uden at modtage betaling til gengæld — bestræber sig som frivillig på at bidrage til organisationens arbejde og til at hjælpe støttemodtagerne (f.eks. lokalsamfundene)
3) Evne til at bevare overblikket under pressede og foranderlige forhold	
Selvindsigt og vedholdenhed	<ul style="list-style-type: none"> — er i stand til at klare stress og håndtere problemer — kan identificere kilder til stress og ved, hvordan deres negative virkninger mindskes — er villig til at tale om stress og problemer og beder om hjælp, når det er nødvendigt — er i stand til at tilpasse sig levevilkår, hvor ressourcerne er meget begrænsede og komforten meget lav — tilpasser sig med sindsro og reagerer konstruktivt på foranderlige situationer og restriktioner — kender sine styrker og begrænsninger og ved, hvordan de kan påvirke vedkommendes arbejde
Selvstændighed	<ul style="list-style-type: none"> — planlægger sine aktiviteter på arbejdspladsen og i fritiden selvstændigt — planlægger sin arbejdsdag og prioriterer hensigtsmæssigt — anerkender sit ansvarsområdes begrænsninger og refererer til en højerestående person, når det er relevant

Kompetence	Beskrivelse
Håndtering af egne forventninger	<ul style="list-style-type: none"> — har et realistisk syn på sit bidrag til organisationen og den hjælp, som vedkommende kan tilbyde støttemodtagerne — tilpasser sine forventninger efter den givne situation
Interkulturel bevidsthed	<ul style="list-style-type: none"> — undgår kulturelle stereotyper — er åben over for og tager kulturelle forskelligheder til sig — respekterer andre kulturer og tilpasser sin egen adfærd for at undgå misforståelser — er opmærksom på nonverbal kommunikation i en flerkulturel kontekst — har en ikke-dømmende tilgang til anderledes opfattelser, sociale normer og værdier — udviser empati og medfølelse
4) Lederevner	
	<ul style="list-style-type: none"> — motiverer andre medlemmer af teamet (lokale eller internationale) til at engagere sig i opgaven — giver folk mulighed for at tage ansvar inden for rammerne af deres opgaver — lytter aktivt til andre — indgyder tillid i en lederrolle: — formulerer tydeligt de opgaver, der skal udføres af andre, og sine forventninger til dem — kontrollerer, at opgaverne er blevet forstået — giver feedback og anerkender andres bidrag — træffer beslutninger, der afspejler de risici, som en aktion indebærer i forhold til, hvor presserende den er
5) Opnåelse af resultater	
Opnåelse og videreformidling af de umiddelbare resultater af indsatsen og de opnåede fremskridt med hensyn til kapacitetsopbygning	<ul style="list-style-type: none"> — anlægger en positiv tilgang til tingene og udviser en proaktiv holdning — finder frem til de kritiske forbedringer, der er nødvendige for at sikre holdbare resultater — videreformidler resultater effektivt — udpeger de personer, der forventes at lære af deres bidrag, og forsøger at give de personer, der forventes at fastholde resultaterne, en forståelse for det udførte arbejde — forsøger at finde løsninger — tager tiltag til at løse eventuelle konflikter <p>I en særlig rolle, der vedrører kapacitetsopbygning:</p> <ul style="list-style-type: none"> — kender og anvender forskellige metoder til opbygning af organisationskapacitet under forhold, hvor ressourcerne er begrænsede — kender og anvender behovsvurderingsmetoder og -værktøjer til at finde frem til de områder, som den kapacitetsopbyggende indsats skal rettes mod
Ansvarsfuldhed	<ul style="list-style-type: none"> — har fokus på at levere resultater til tiden — anmoder om feedback og handler på grundlag af den modtagne feedback — rapporterer til den eller de relevante personer — gør indsigelse mod beslutninger og adfærd, som udgør en overtrædelse af organisationens adfærdskodeks og/eller andre relevante humanitære normer

2. Specifikke kompetencer, der er påkrævet i forbindelse med initiativet EU-bistandsfrivillige og humanitær bistand i bredere forstand

Kompetence	Beskrivelse
6) Kendskab til initiativet EU-bistandsfrivilliges humanitære sammenhæng og anvendelse af humanitære principper	<ul style="list-style-type: none">— udviser kendskab til det humanitære bistandssystem, de forskellige involverede aktører og forbindelserne mellem denne og andre politikker, især ud fra et EU-perspektiv— anvender sit kendskab til de teoretiske principper og den fælles praksis, der ligger til grund for humanitært arbejde— udviser kendskab til de relevante humanitære bistandsnormer og adfærdskodekser, bl. a. med hensyn til ansvarsfuldhed og kvalitetsstyring, og til den retlige ramme for humanitær bistand— udviser kendskab til de forskellige faser i en humanitær aktion, herunder forebyggelse og beredskab, katastroferisikobegrænsning, katastroferisikostyring samt indsats- og genopbygningsforanstaltninger.— udviser kendskab til den teori og praksis, der vedrører bistand og udvikling og resiliensstrategien— tager højde for de behov og færdigheder og den kapacitet og erfaring, som personer, der rammes af katastrofer eller humanitære kriser, har— kender formålene med initiativet EU-bistandsfrivillige og betydningen af disse formål for vedkommendes arbejde under udsendelse— har kendskab til udvælgelses-, uddannelses- og udsendelsesprocessen— kender den frivilliges rolle og ved, hvilke foranstaltninger der skal træffes før, under og efter udsendelsen— anvender sit kendskab til initiativets formål i EU's humanitære bistands bredere sammenhæng
7) Sikre arbejdsforhold til enhver tid	<ul style="list-style-type: none">— forstår vigtigheden af at følge organisationens sikkerhedsprocedurer under udsendelse— kender og anvender princippet om ikke at gøre skade— finder frem til og forebygger risici, der opstår i løbet af et projekt— er i stand til at gribe ind i situationer, hvor der er opstået en fare— er i stand til at håndtere stress i forbindelse med sikkerhedsproblemer— har et grundlæggende kendskab til førstehjælp
8) Projektforvaltning i en humanitær sammenhæng	<ul style="list-style-type: none">— er i stand til at beskrive og analysere de forskellige faser i et humanitært bistandsprojekts forløb, herunder behovsvurdering, udarbejdelse af hovedforslaget og budgettet samt levering, overvågning og evaluering af projektet— kender og anvender de grundlæggende principper for budgetlægning og udarbejdelse af forslag— kender og anvender de grundlæggende principper for økonomistyring af projekter— har kendskab til og opretholder gennemsigtigheden i projektstyringen— kender og anvender de grundlæggende principper for resultatstyring, -overvågning og -evaluering

Kompetence	Beskrivelse
9) Kommunikation og fortalervirksomhed	<ul style="list-style-type: none">— har kendskab til og er aktivt engageret i kommunikationsplanen for initiativet EU-bistandsfrivillige og opfylder sin rolle med henblik på dens gennemførelse— er en klar fortaler for organisationens værdier og for de EU-bistandsfrivilliges værdier, hvis det er relevant— kan udpege primære, sekundære og kritiske interessenter i lokale humanitære sammenhænge— har kendskab til og anvender de værktøjer, som bruges til at mobilisere internationale og lokale interessenters støtte til humanitær bistand inden for det område, hvor vedkommende arbejder— formulerer klare og evidensbaserede argumenter til forsvar for initiativet og udvikler en effektiv kommunikationsstrategi

3. Tekniske kompetencer, der er et resultat af specialviden, som er relevant i forbindelse med humanitær bistand

EU-bistandsfrivillige har eventuelt kompetencer på følgende områder (ikke-udtømmende liste)

- finansiering og regnskabsføring
- retlige anliggender
- projektstyring og -administration
- projektovervågning og -evaluering
- kommunikation (herunder synlighed, PR og fortalervirksomhed)
- logistik og transport
- personalestyring og læring
- organisationsudvikling og kapacitetsopbygning
- strategisk politikudformning og planlægning
- risikokommunikation og informationsteknologi
- vand og sanitet
- beskyttelse og nødly
- fødevarer, ernæring og sundhed
- flygtninge og internt fordrevne
- kønsspørgsmål
- beskyttelse af børn
- levevilkår
- sammenkobling af nødhjælp, rehabilitering og udvikling
- katastroferisikostyring
- opbygning af modstandsdygtighed
- katastrofedata og -viden
- vurdering og kortlægning af risici og sårbarhed samt analyse af skrøbelighed og konflikter
- tilpasning til klimaændringer og økosystembaseret forvaltning
- oplysningsaktiviteter og uddannelse
- modstandsdygtighed i byerne og fysisk planlægning
- lokalsamfundsbaseeret udvikling

-
- social beskyttelse og sikkerhedsnet
 - modstandsdygtigt erhvervsliv og modstandsdygtig infrastruktur, herunder beskyttelse af kritisk infrastruktur
 - risikofinansiering
 - overvågningssystemer og systemer for tidlig varsling
 - katastrofeberedskab og beredskabsplanlægning
 - civilbeskyttelse og katastrofeindsats
 - vurdering og genopbygning efter en katastrofe eller en konflikt
 - lægebehandling eller paramedicinsk behandling
 - ingeniørarbejde
 - forvaltning af frivillige
-

RETSAKTER VEDTAGET AF ORGANER OPRETTET VED INTERNATIONALE AFTALER

**AFGØRELSE Nr. 2/2014 TRUFFET AF LUFTFARTSUDVALGET EU/SCHWEIZ, DER ER OPRETTET
I HENHOLD TIL AFTALEN MELLEM DET EUROPÆISKE FÆLLESSKAB OG DET SCHWEIZISKE
FORBUND OM LUFTFART**

af 5. december 2014

**om erstatning af bilaget til aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund
om luftfart**

(2014/957/EU)

LUFTFARTSUDVALGET EU/SCHWEIZ HAR —

under henvisning til aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om luftfart, i det følgende benævnt »aftalen«, særlig artikel 23, stk. 4 —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Eneste artikel

Aftalens bilag erstattes af bilaget til nærværende afgørelse fra den 1. februar 2015.

Udfærdiget i Bern, den 5. december 2014.

På Det Blandede Udvalgs vegne

Margus RAHUOJA
Leder af den Europæiske Unions delegation

Peter MÜLLER
Leder af den schweiziske delegation

BILAG

For denne aftales vedkommende gælder følgende:

- I kraft af Lissabontraktaten, som trådte i kraft den 1. december 2009, erstattes og efterfølges Det Europæiske Fællesskab af Den Europæiske Union
- Når der i retsakterne i dette bilag henvises til Det Europæiske Fællesskabs medlemsstater, som erstattes af Den Europæiske Unions medlemsstater, eller betingelserne for en forbindelse med dem, gælder henvisningerne i forbindelse med aftalen også for Schweiz eller for betingelserne for en forbindelse med Schweiz
- Henvisningerne til Rådets forordning (EØF) nr. 2407/92 og (EØF) nr. 2408/92 i artikel 4, 15, 18, 27 og 35 i aftalen forstås som henvisninger til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1008/2008
- Hvis ikke andet gælder efter denne aftales artikel 15, omfatter udtrykket »EF-luftfartsselskab«, når det anvendes i nedenstående EF-direktiver og -forordninger, også luftfartsselskaber, der er driftsgodkendt og har deres vigtigste forretningsområde og eventuelle hovedkontor i Schweiz, jf. forordning (EF) nr. 1008/2008. Enhver henvisning til forordning (EØF) nr. 2407/92 forstås som en henvisning til forordning (EF) nr. 1008/2008
- Enhver henvisning i følgende tekster til traktatens artikel 81 og 82 eller til artikel 101 og 102 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde forstås som en henvisning til denne aftales artikel 8 og 9.

1. Luftfartsliberalisering og andre regler for civil luftfart

Nr. 1008/2008

Europa-Parlamentets og Rådets forordning af 24. september 2008 om fælles regler for driften af lufttrafiktjenester i Fællesskabet.

Nr. 2000/79

Rådets direktiv af 27. november 2000 om iværksættelse af den europæiske aftale om tilrettelæggelse af arbejdstiden for mobile arbejdstagere i civil luftfart, som er indgået af Sammenslutningen af Europæiske Luftfartsselskaber (AEA), European Transport Workers' Federation (ETF), European Cockpit Association (ECA), Den Europæiske Organisation for Regionale Luftfartsselskaber (ERA) og Den Internationale Charterflysammenslutning (IACA).

Nr. 93/104

Rådets direktiv af 23. november 1993 om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden, som ændret ved:

- direktiv 2000/34/EF

Nr. 437/2003

Europa-Parlamentets og Rådets forordning af 27. februar 2003 om indberetning af statistiske oplysninger om passager-, fragt- og postflyvning.

Nr. 1358/2003

Kommissionens forordning af 31. juli 2003 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 437/2003 om indberetning af statistiske oplysninger om passager-, fragt- og postflyvning og om ændring af bilag I og II hertil.

Nr. 785/2004

Europa-Parlamentets og Rådets forordning af 21. april 2004 om forsikringskrav til luftfartsselskaber og luftfartøsoperatører som ændret ved:

- Kommissionens forordning (EU) nr. 285/2010

Nr. 95/93

Rådets forordning af 18. januar 1993 om fælles regler for tildeling af ankomst- og afgangstidspunkter i Fællesskabets lufthavne, artikel 1-12, som ændret ved:

— Forordning (EF) nr. 793/2004

Nr. 2009/12

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv af 11. marts 2009 om lufthavnsafgifter

Nr. 96/67

Rådets direktiv af 15. oktober 1996 om adgang til ground handling-markedet i Fællesskabets lufthavne.

(Artikel 1-9, 11-23 og 25)

Nr. 80/2009

Europa-Parlamentets og Rådets forordning af 14. januar 2009 om en adfærdskodeks for edb-reservationssystemer og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 2299/89.

2. Konkurrenceregler

Nr. 1/2003

Rådets forordning af 16. december 2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne i traktatens artikel 81 og 82 (artikel 1-13, 15-45).

(I det omfang denne forordning er relevant for anvendelsen af denne aftale. Indsættelsen af denne forordning berører ikke opgavefordelingen i henhold til denne aftale).

Nr. 773/2004

Kommissionens forordning af 7. april 2004 om Kommissionens gennemførelse af procedurer i henhold til EF-traktatens artikel 81 og 82, som ændret ved:

— Kommissionens forordning (EF) nr. 1792/2006

— Kommissionens forordning (EF) nr. 622/2008

Nr. 139/2004

Rådets forordning af 20. januar 2004 om kontrol med fusioner og virksomhedsovertagelser (EF-fusionsforordningen).

(Artikel 1-18, artikel 19, stk. 1 og 2, og artikel 20-23)

For så vidt angår fusionsforordningens artikel 4, stk. 5, gælder følgende mellem Det Europæiske Fællesskab og Schweiz:

- 1) Hvad angår fusioner, som de er defineret i artikel 3 i forordning (EF) nr. 139/2004, og som ikke har fællesskabsdimension som defineret i samme forordnings artikel 1, og som vil kunne efterprøves i henhold til den nationale konkurrencelovgivning i mindst tre medlemsstater og Det Schweiziske Forbund, kan personer eller virksomheder som anført i samme forordnings artikel 4, stk. 2, før anmeldelsen til de kompetente myndigheder ved en begrundet erklæring meddele Europa-Kommissionen, at fusionen bør behandles af Kommissionen.
- 2) Europa-Kommissionen videresender omgående alle erklæringer i henhold til artikel 4, stk. 5, i forordning (EF) nr. 139/2004 og ovenstående afsnit til Det Schweiziske Forbund.
- 3) Har Det Schweiziske Forbund tilkendegivet, at det ikke indvilliger i anmodningen om at henvise sagen, forbliver kompetencen hos den kompetente schweiziske konkurrencemyndighed, og sagen henvises ikke fra Det Schweiziske Forbund i henhold til dette afsnit.

Hvad angår de i fusionsforordningens artikel 4, stk. 4 og 5, artikel 9, stk. 2 og 6, og artikel 22, stk. 2, nævnte tidsfrister, gælder følgende:

- 1) Europa-Kommissionen fremsender omgående alle relevante dokumenter i henhold til artikel 4, stk. 4 og 5, artikel 9, stk. 2 og 6, og artikel 22, stk. 2, til den kompetente schweiziske konkurrencemyndighed.
- 2) De tidsfrister, der er anført i forordning (EF) nr. 139/2004, artikel 4, stk. 4 og 5, artikel 9, stk. 2 og 6, og artikel 22, stk. 2, begynder for Det Schweiziske Forbunds vedkommende at løbe, når den kompetente schweiziske konkurrencemyndighed modtager de relevante dokumenter.

Nr. 802/2004

Kommissionens forordning af 7. april 2004 om gennemførelse af Rådets forordning (EF) nr. 139/2004 om kontrol med fusioner og virksomhedsovertagelser (artikel 1-24), som ændret ved:

- Kommissionens forordning (EF) nr. 1792/2006
- Kommissionens forordning (EF) nr. 1033/2008
- Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 1269/2013

Nr. 2006/111

Kommissionens direktiv af 16. november 2006 om gennemskueligheden af de økonomiske forbindelser mellem medlemsstaterne og de offentlige virksomheder og om den finansielle gennemskuelighed i bestemte virksomheder.

Nr. 487/2009

Rådets forordning af 25. maj 2009 om anvendelse af traktatens artikel 81, stk. 3, på visse kategorier af aftaler og samordnet praksis inden for luftfartssektoren.

3. Flyvesikkerhed

Nr. 216/2008

Europa-Parlamentets og Rådets forordning af 20. februar 2008 om fælles regler for civil luftfart og om oprettelse af et europæisk luftfartssikkerhedsagentur, og om ophævelse af Rådets direktiv 91/670/EØF, forordning (EF) nr. 1592/2002 og direktiv 2004/36/EF, som ændret ved:

- Kommissionens forordning (EF) nr. 690/2009
- Forordning (EF) nr. 1108/2009
- Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 6/2013

Luftfartssikkerhedsagenturet (EASA) besidder også i Schweiz den kompetence, som forordningens bestemmelser tillægger det.

Kommissionen besidder også i Schweiz den kompetence, som den er tildelt i henhold til artikel 11, stk. 2, artikel 14, stk. 5 og 7, artikel 24, stk. 5, artikel 25, stk. 1, artikel 38, stk. 3, nr. i), artikel 39, stk. 1, artikel 40, stk. 3, artikel 41, stk. 3 og 5, artikel 42, stk. 4, artikel 54, stk. 1, og artikel 61, stk. 3.

Uanset den horisontale tilpasning i det andet led i bilaget til aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om luftfart er Schweiz ikke omfattet af henvisningerne til »medlemsstater« i forordningens artikel 65 eller i bestemmelserne i afgørelse 1999/468/EF, som der henvises til i denne afgørelse.

Intet i denne forordning må fortolkes på en sådan måde, at EASA bemyndiges til at handle på Schweiz' vegne i forbindelse med internationale aftaler, medmindre der er tale om at bistå med overholdelsen af dets forpligtelser i henhold til sådanne aftaler.

Forordningens bestemmelser gælder i forbindelse med denne aftale med følgende tilpasninger:

- a) I artikel 12 foretages følgende ændringer:
 - i) I stk. 1 indsættes ordene »eller Schweiz« efter ordet »Fællesskabet«.
 - ii) I stk. 2, litra a), indsættes ordene »eller Schweiz« efter ordet »Fællesskabet«.

- iii) Stk. 2, litra b) og c), udgår.
- iv) følgende stykke tilføjes:
- »3. Når Fællesskabet forhandler med et tredjeland for at indgå en aftale, som fastsætter, at en medlemsstat eller EASA må udstede certifikater på grundlag af certifikater udstedt af det pågældende tredjelands luftfartsmyndigheder, bestræber det sig på at opnå et tilbud fra Schweiz om en lignende aftale med det pågældende tredjeland. Schweiz bestræber sig på sin side på at indgå aftaler med tredjelande, som svarer til Fællesskabets aftaler med disse.«
- b) I artikel 29 tilføjes følgende stykke:
- »4. Uanset artikel 12, stk. 2, litra a), i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Fællesskaberne kan schweiziske statsborgere, som råder over alle deres borgerrettigheder, blive ansat på kontrakt af agenturets administrerende direktør.«
- c) I artikel 30 indsættes følgende stykke:
- »Schweiz anvender protokollen vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter, jf. bilag A til nærværende bilag, på agenturet i overensstemmelse med tillægget til bilag A.«
- d) I artikel 37 indsættes følgende stykke:
- »Schweiz deltager fuldt ud i bestyrelsen og har i denne de samme rettigheder og forpligtelser som EU-medlemsstater med undtagelse af stemmeret.«
- e) I artikel 59 tilføjes følgende stykke:
- »12. Schweiz medvirker til at yde det finansielle bidrag, der er omhandlet i stk. 1, litra b), efter følgende formel:
- $$S (0,2/100) + S [1 - (a + b) 0,2/100] c/C$$
- hvor:
- S = den del af EASA's budget, som ikke dækkes af de gebyrer og betalinger, der er omhandlet i stk. 1, litra c) og d)
- a = antallet af associerede stater
- b = antallet af EU-medlemsstater
- c = Schweiz' bidrag til ICAO's budget
- C = medlemsstaternes og de associerede staters samlede bidrag til ICAO's budget.«
- f) I artikel 61 indsættes følgende stykke:
- »Bestemmelserne om Fællesskabets finanskontrol i Schweiz af deltagerne i agenturets aktiviteter findes i bilag B til nærværende bilag.«
- g) Bilag II til forordningen udvides til at omfatte følgende luftfartøjer som produkter, der er omfattet af artikel 2, stk. 3, litra a), nr. ii), i Kommissionens forordning (EF) nr. 1702/2003 af 24. september 2003 om gennemførelsesbestemmelser for luftdygtigheds- og miljøcertificering af luftfartøjer og hermed forbundet materiel, dele og apparatur og for certificering af konstruktions- og produktionsorganisationer ⁽¹⁾:
- A/c — [HB-ID]] — type CL600-2B19
- A/c — [HB-IKR, HB-IMY, HB-IWY] — type Gulfstream G-IV
- A/c — [HB-IM], HB-IVZ, HB-JES] — type Gulfstream G-V
- A/c — [HB-XJF, HB-ZCW, HB-ZDF] — type MD900.

Nr. 1108/2009

Europa-Parlamentets og Rådets forordning af 21. oktober 2009 om ændring af forordning (EF) nr. 216/2008 for så vidt angår flyvepladser, lufttrafikstyring og luftfartstjenester, og om ophævelse af direktiv 2006/23/EF

⁽¹⁾ EUT L 243 af 27.9.2003, s. 6.

Nr. 805/2011

Kommissionens forordning af 10. august 2011 om fastlæggelse af nærmere regler for flyveledercertifikater og visse certifikater i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 216/2008

Nr. 1178/2011

Kommissionens forordning af 3. november 2011 om fastsættelse af tekniske krav og administrative procedurer for flyvebesætninger i civil luftfart i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 216/2008, som ændret ved:

- Kommissionens forordning (EU) nr. 290/2012
- Kommissionens forordning (EU) nr. 70/2014
- Kommissionens forordning (EU) nr. 245/2014

Nr. 3922/91

Rådets forordning af 16. december 1991 om harmonisering af tekniske krav og administrative procedurer inden for civil luftfart (artikel 1-3, artikel 4, stk. 2, artikel 5-11 og artikel 13), som ændret ved:

- Forordning (EF) nr. 1899/2006
- Forordning (EF) nr. 1900/2006
- Kommissionens forordning (EF) nr. 8/2008
- Kommissionens forordning (EF) nr. 859/2008

Nr. 996/2010

Europa-Parlamentets og Rådets forordning af 20. oktober 2010 om undersøgelse og forebyggelse af havarier og hændelser inden for civil luftfart og om ophævelse af direktiv 94/56/EF

Nr. 2003/42

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv af 13. juni 2003 om indberetning af hændelser inden for civil luftfart (artikel 1-12)

Nr. 1321/2007

Kommissionens forordning af 12. november 2007 om nærmere regler for registrering i en central database af oplysninger om hændelser inden for civil luftfart, som udveksles i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/42/EF

Nr. 1330/2007

Kommissionens forordning af 24. september 2007 om nærmere regler for videregivelse af oplysninger om hændelser inden for civil luftfart til berørte parter i overensstemmelse med artikel 7, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/42/EF

Nr. 2042/2003

Kommissionens forordning af 20. november 2003 om vedvarende luftdygtighed af luftfartøjer og luftfartøjsmateriel, -dele og -apparatur og om godkendelse af organisationer og personale, der deltager i disse opgaver, som ændret ved:

- Kommissionens forordning (EF) nr. 707/2006
- Kommissionens forordning (EF) nr. 376/2007
- Kommissionens forordning (EF) nr. 1056/2008
- Kommissionens forordning (EU) nr. 127/2010

- Kommissionens forordning (EU) nr. 962/2010
- Kommissionens forordning (EU) nr. 1149/2011
- Kommissionens forordning (EU) nr. 593/2012

Nr. 104/2004

Kommissionens forordning af 22. januar 2004 om fastsættelse af regler for organisation og sammensætning af klagenævnet for Det Europæiske Luftfartssikkerhedsagentur

Nr. 2111/2005

Europa-Parlamentets og Rådets forordning af 14. december 2005 om opstilling af en fællesskabsliste over luftfartsselskaber med driftsforbud i Fællesskabet og oplysning til passagerer om det transporterende luftfartsselskabs identitet, samt ophævelse af artikel 9 i direktiv 2004/36/EF

Nr. 473/2006

Kommissionens forordning af 22. marts 2006 om gennemførelsesbestemmelser til den fællesskabsliste over luftfartsselskaber med driftsforbud i Fællesskabet, der er omhandlet i kapitel II i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2111/2005

Nr. 474/2006

Kommissionens forordning af 22. marts 2006 om opstilling af fællesskabslisten over luftfartsselskaber med driftsforbud i Fællesskabet i henhold til kapitel II i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2111/2005, som ændret senest ved:

- Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 368/2014

Nr. 1332/2011

Kommissionens forordning af 16. december 2011 om fastlæggelse af fælles krav til udnyttelse af luftrummet og operationelle procedurer til forebyggelse af kollisioner i luften

Nr. 646/2012

Kommissionens gennemførelsesforordning af 16. juli 2012 om gennemførelsesbestemmelser vedrørende bøder og tvangsbøder i henhold til bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 216/2008

Nr. 748/2012

Kommissionens forordning af 3. august 2012 om gennemførelsesbestemmelser for luftdygtigheds- og miljøcertificering af luftfartøjer og hermed forbundet materiel, dele og apparatur og for certificering af konstruktions- og produktionsorganisationer, som ændret ved:

- Kommissionens forordning (EU) nr. 7/2013
- Kommissionens forordning (EU) nr. 69/2014

Nr. 965/2012

Kommissionens forordning af 5. oktober 2012 om fastsættelse af tekniske krav og administrative procedurer for flyvebesætninger i civil luftfart i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 216/2008, som ændret ved:

- Kommissionens forordning (EU) nr. 800/2013
- Kommissionens forordning (EU) nr. 71/2014
- Kommissionens forordning (EU) nr. 83/2014
- Kommissionens forordning (EU) nr. 379/2014

Nr. 2012/780

Kommissionens afgørelse af 5. december 2012 om adgangsrettigheder til det centrale europæiske register over sikkerhedsanbefalinger i henhold til artikel 18, stk. 5, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 996/2010 om undersøgelse og forebyggelse af havarier og hændelser inden for civil luftfart og om ophævelse af direktiv 94/56/EF

Nr. 628/2013

Kommissionens gennemførelsesforordning af 28. juni 2013 om Det Europæiske Luftfartssikkerhedsagenturs arbejdsmetoder ved standardinspektioner og overvågning af anvendelsen af bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 216/2008, og om ophævelse af Kommissionens forordning (EF) nr. 736/2006

Nr. 139/2014

Kommissionens forordning af 12. februar 2014 om fastsættelse af krav og administrative procedurer for flyvepladser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 216/2008

Nr. 319/2014

Kommissionens forordning af 27. marts 2014 om Det Europæiske Luftfartssikkerhedsagenturs gebyrer og afgifter og om ophævelse af forordning (EF) nr. 593/2007

Nr. 452/2014

Kommissionens forordning af 29. april 2014 om fastsættelse af tekniske krav og administrative procedurer for tredjelandsoperatørers flyveoperationer i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 216/2008

4. Luftfartssikkerhed

Nr. 300/2008

Europa-Parlamentets og Rådets forordning af 11. marts 2008 om fælles bestemmelser om sikkerhed inden for civil luftfart og om ophævelse af forordning (EF) nr. 2320/2002

Nr. 272/2009

Kommissionens forordning af 2. april 2009 om supplerung af de fælles grundlæggende normer for civil luftfartssikkerhed som fastlagt i bilaget til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 300/2008, som ændret ved:

- Kommissionens forordning (EU) nr. 297/2010
- Kommissionens forordning (EU) nr. 720/2011
- Kommissionens forordning (EU) nr. 1141/2011
- Kommissionens forordning (EU) nr. 245/2013

Nr. 1254/2009

Kommissionens forordning af 18. december 2009 om fastlæggelse af kriterier for medlemsstaternes fravigelse af de fælles grundlæggende normer for den civile luftfarts sikkerhed og vedtagelse af alternative sikkerhedsforanstaltninger

Nr. 18/2010

Kommissionens forordning af 8. januar 2010 om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 300/2008 med hensyn til specifikationer for nationale kvalitetskontrolprogrammer vedrørende sikkerhed inden for civil luftfart

Nr. 72/2010

Kommissionens forordning af 26. januar 2010 om fastlæggelse af procedurer for gennemførelse af Kommissionens inspektioner på luftfartssikkerhedsområdet

Nr. 185/2010

Kommissionens forordning af 4. marts 2010 om detaljerede foranstaltninger til gennemførelse af grundlæggende fælles normer for luftfartssikkerhed, som ændret ved:

- Kommissionens forordning (EU) nr. 357/2010
- Kommissionens forordning (EU) nr. 358/2010
- Kommissionens forordning (EU) nr. 573/2010
- Kommissionens forordning (EU) nr. 983/2010
- Kommissionens forordning (EU) nr. 334/2011
- Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 859/2011
- Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 1087/2011
- Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 1147/2011
- Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 173/2012
- Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 711/2012
- Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 1082/2012
- Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 104/2013
- Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 246/2013
- Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 654/2013
- Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 1103/2013
- Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 1116/2013
- Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 278/2014
- Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 687/2014

Nr. 2010/774

Kommissionens afgørelse af 13. april 2010 om detaljerede foranstaltninger til gennemførelse af de fælles grundlæggende normer for luftfartssikkerhed, der indeholder oplysninger som omhandlet i artikel 18, litra a), i forordning (EF) nr. 300/2008, som ændret ved:

- Kommissionens afgørelse K(2010) 2604
- Kommissionens afgørelse K(2010) 3572
- Kommissionens afgørelse K(2010) 9139
- Kommissionens gennemførelsesafgørelse K(2011) 5862
- Kommissionens gennemførelsesafgørelse K(2011) 8042
- Kommissionens gennemførelsesafgørelse K(2011) 9407
- Kommissionens gennemførelsesafgørelse C(2012) 1228
- Kommissionens gennemførelsesafgørelse C(2012) 5672
- Kommissionens gennemførelsesafgørelse C(2012) 5880
- Kommissionens gennemførelsesafgørelse C(2013) 1587
- Kommissionens gennemførelsesafgørelse C(2013) 2045
- Kommissionens gennemførelsesafgørelse C(2013) 4180

- Kommissionens gennemførelsesafgørelse C(2013) 7275
- Kommissionens gennemførelsesafgørelse C(2014) 1200
- Kommissionens gennemførelsesafgørelse C(2014) 1635
- Kommissionens gennemførelsesafgørelse C(2014) 3870
- Kommissionens gennemførelsesafgørelse C(2014) 4054

Nr. 2013/511

Kommissionens gennemførelsesafgørelse af 4. februar 2013 for så vidt angår screening af passagerer og andre personer end passagerer ved hjælp af en kombination af spordetektionsudstyr (ETD — Explosive Trace Detection equipment) og håndholdt metaldetektorudstyr (HHMD-udstyr)

5. Lufttrafikstyring

Nr. 549/2004

Europa-Parlamentets og Rådets forordning af 10. marts 2004 om rammerne for oprettelse af et fælles europæisk luftrum (»rammeforordningen«), som ændret ved:

- Forordning (EF) nr. 1070/2009

Kommissionen besidder i Schweiz den kompetence, som den er tildelt i henhold til artikel 6, 8, 10, 11 og 12.

I artikel 10 foretages følgende ændringer:

I stk. 2 affattes ordene »på fællesskabsplan« som »på fællesskabsplan, hvori Schweiz deltager«.

Uanset den horisontale tilpasning, der henvises til i det andet led i bilaget til aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om luftfart, gælder henvisningerne til »medlemsstaterne« i artikel 5 i forordning (EF) nr. 549/2004 eller i bestemmelserne i afgørelse 1999/468/EF, som der henvises til i denne bestemmelse, ikke for Schweiz.

Nr. 550/2004

Europa-Parlamentets og Rådets forordning af 10. marts 2004 om udøvelse af luftfartstjenester i det fælles europæiske luftrum (»luftfartstjenesteforordningen«), som ændret ved:

- Forordning (EF) nr. 1070/2009

Kommissionen besidder i henseende til Schweiz den kompetence, som den er tildelt i henhold til artikel 9a, 9b, 15a, 16 og 17.

Forordningens bestemmelser skal i forbindelse med denne aftale ændres således:

a) I artikel 3 foretages følgende ændringer:

I stk. 2 indsættes ordene »og Schweiz« efter ordet »Fællesskabet«.

b) I artikel 7 foretages følgende ændringer:

I stk. 1 og stk. 6 indsættes ordene »og Schweiz« efter ordet »Fællesskabet«.

c) I artikel 8 foretages følgende ændringer:

I stk. 1 indsættes ordene »og Schweiz« efter ordet »Fællesskabet«.

d) I artikel 10 foretages følgende ændringer:

I stk. 1 indsættes ordene »og Schweiz« efter ordet »Fællesskabet«.

e) Artikel 16, stk. 3, affattes således:

»3. Kommissionen fremsender sin afgørelse til medlemsstaterne og underretter tjenesteudøveren herom, for så vidt denne er retligt berørt.«

Nr. 551/2004

Europa-Parlamentets og Rådets forordning af 10. marts 2004 om organisation og udnyttelse af det fælles europæiske luftrum («luftrumsforordningen»), som ændret ved:

— Forordning (EF) nr. 1070/2009

De beføjelser, Kommissionen har i henhold til artikel 3a, 6, og 10, har den også i Schweiz.

Nr. 552/2004

Europa-Parlamentets og Rådets forordning af 10. marts 2004 om interoperabilitet i det europæiske lufttrafikstyrringsnet («interoperabilitetsforordningen»), som ændret ved:

— Forordning (EF) nr. 1070/2009

De beføjelser, Kommissionen har i henhold til artikel 4 og 7 samt artikel 10, stk. 3, har den også i Schweiz.

Forordningens bestemmelser skal i forbindelse med denne aftale ændres således:

a) I artikel 5 foretages følgende ændringer:

I stk. 2 indsættes ordene »eller Schweiz« efter ordet »Fællesskabet«.

b) I artikel 7 foretages følgende ændringer:

I stk. 4 indsættes ordene »eller Schweiz« efter ordet »Fællesskabet«.

c) I bilag III foretages følgende ændringer:

I afsnit 3, andet og sidste led, indsættes ordene »eller Schweiz« efter ordet »Fællesskabet«.

Nr. 2150/2005

Kommissionens forordning af 23. december 2005 om fastsættelse af fælles regler for fleksibel udnyttelse af luftrummet

Nr. 1033/2006

Kommissionens forordning af 4. juli 2006 om procedurekravene for flyveplaner i fasen før flyvning i det fælles europæiske luftrum, som ændret ved:

— Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 923/2012

— Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 428/2013

Nr. 1032/2006

Kommissionens forordning af 6. juli 2006 om krav til automatiske systemer til udveksling af flyvedata med henblik på anmeldelse, koordination og overdragelse af flyvninger mellem flyvekontrolenheder, som ændret ved:

— Kommissionens forordning (EF) nr. 30/2009

Nr. 1794/2006

Kommissionens forordning af 6. december 2006 om en fælles afgiftsordning for luftfartstjenester, som ændret ved:

— Kommissionens forordning (EU) nr. 1191/2010

— Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 923/2012

Nr. 730/2006

Kommissionens forordning af 11. maj 2006 om luftrumsklassifikation og adgang til flyvninger udført efter visuelflyvereglerne over flyveniveau 195, som ændret ved:

— Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 923/2012

Nr. 219/2007

Rådets forordning af 27. februar 2007 om oprettelse af et fællesforetagende til udvikling af en ny generation af det europæiske lufttrafikstyringsystem (SESAR), som ændret ved:

- Rådets forordning (EF) nr. 1361/2008
- Rådets forordning (EU) nr. 721/2014.

Nr. 633/2007

Kommissionens forordning af 7. juni 2007 om krav til anvendelse af en flyvedataoverførselsprotokol med henblik på anmeldelse, samordning og overdragelse af flyvninger mellem flyvekontrolenheder, som ændret ved:

- Kommissionens forordning (EU) nr. 283/2011

Nr. 482/2008

Kommissionens forordning af 30. maj 2008 om etablering af et softwaresikringssystem, der skal indføres af luftfartstjenesteudøvere, og om ændring af bilag II til forordning (EF) nr. 2096/2005

Nr. 29/2009

Kommissionens forordning af 16. januar 2009 om fastlæggelse af krav til datalink-tjenester i det fælles europæiske luftrum, som ændret ved:

- Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 441/2014

Forordningens bestemmelser gælder i forbindelse med denne aftale med følgende tilpasninger:

»Schweiz UIR« indsættes i bilag I, del A.

Nr. 262/2009

Kommissionens forordning af 30. marts 2009 om fastsættelse af krav for den koordinerede tildeling og brug af Mode S-interrogator-koder i det fælles europæiske luftrum

Nr. 73/2010

Kommissionens forordning af 26. januar 2010 om fastlæggelse af krav til luftfartsdatas og luftfartsinformations kvalitet i det fælles europæiske luftrum

Nr. 255/2010

Kommissionens forordning af 25. marts 2010 om fastlæggelse af fælles regler for lufttrafikregulering (ATFM), som ændret ved:

- Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 923/2012

Nr. 691/2010

Kommissionens forordning af 29. juli 2010 om oprettelse af en præstationsordning for luftfartstjenester og netfunktioner og om ændring af forordning (EF) nr. 2096/2005 om fælles krav til udøvelse af luftfartstjenester, som ændret ved:

- Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 1216/2011

Korrigerende foranstaltninger, der er vedtaget af Kommissionen i henhold til forordningens artikel 14, stk. 3, er bindende for Schweiz, efter at de er blevet vedtaget ved en afgørelse i Det Blandede Udvalg

Nr. K(2010) 5134

Kommissionens afgørelse af 29. juli 2010 om udpegning af et præstationsvurderingsorgan for det fælles europæiske luftrum

Nr. 2014/672

Kommissionens gennemførelsesafgørelse af 24. september 2014 om en forlængelse af den periode, som præstationsvurderingsorganet for det fælles europæiske luftrum udpeges for

Nr. 176/2011

Kommissionens forordning af 24. februar 2011 om oplysninger, som skal forelægges forud for oprettelse eller ændring af en funktional luftrumsblok

Nr. 2011/121

Kommissionens afgørelse af 21. februar 2011 om fastsættelse af EU-dækkende præstationsmål og varslings-tærskelværdier for udøvelse af luftfartstjenester for årene 2012 til 2014

Nr. 677/2011

Kommissionens forordning af 7. juli 2011 om detaljerede bestemmelser for gennemførelsen af netfunktioner for lufttrafikstyring (ATM) og om ændring af forordning (EU) nr. 691/2010

Nr. 2011/4130

Kommissionens afgørelse af 7. juli 2011 om udnævnelse af en netforvalter for lufttrafikstyringsnetfunktionerne i det fælles europæiske luftrum.

Nr. 1034/2011

Kommissionens gennemførelsesforordning af 17. oktober 2011 om tilsyn med sikkerheden i forbindelse med lufttrafikstyring og luftfartstjenester og om ændring af forordning (EU) nr. 691/2010

Nr. 1035/2011

Kommissionens gennemførelsesforordning af 17. oktober 2011 om fastsættelse af fælles krav til udøvelse af luftfartstjenester og om ændring af forordning (EF) nr. 482/2008 og (EU) nr. 691/2010, som ændret ved:

- Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 923/2012
- Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 448/2014

Nr. 1206/2011

Kommissionens gennemførelsesforordning af 22. november 2011 om fastlæggelse af krav til luftfartøjsidentifikation med henblik på overvågning af det fælles europæiske luftrum

Forordningens bestemmelser gælder i forbindelse med denne aftale med følgende tilpasninger:

»Schweiz UIR« indsættes i bilag I.

Nr. 1207/2011

Kommissionens gennemførelsesforordning af 22. november 2011 om fastlæggelse af krav til overvågningens præstationer og interoperabilitet i det fælles europæiske luftrum

Nr. 923/2012

Kommissionens gennemførelsesforordning af 26. september 2012 om fælles regler for luftrummet og operationelle bestemmelser vedrørende luftfartstjenester og -procedurer og om ændring af gennemførelsesforordning (EU) nr. 1035/2011 og forordning (EF) nr. 1265/2007, (EF) nr. 1794/2006, (EF) nr. 730/2006, (EF) nr. 1033/2006 og (EU) nr. 255/2010

Nr. 1079/2012

Kommissionens gennemførelsesforordning af 16. november 2012 om krav til talekanaladskillelse for det fælles europæiske luftrum som ændret ved:

— Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 657/2013

Nr. 390/2013

Kommissionens gennemførelsesforordning af 3. maj 2013 om oprettelse af en præstationsordning for luftfartstjenester og netfunktioner

Nr. 391/2013

Kommissionens gennemførelsesforordning af 3. maj 2013 om en fælles afgiftsordning for luftfartstjenester

Nr. 409/2013

Kommissionens gennemførelsesforordning af 3. maj 2013 om definition af fælles projekter, etablering af en ledelsesordning og afdækning af incitamenter til støtte for gennemførelsen af den europæiske masterplan for lufttrafikstyringen

Nr. 2014/132

Kommissionens gennemførelsesafgørelse af 11. marts 2014 om fastsættelse af EU-dækkende præstationsmål for lufttrafikstyringsnet og varslingstærskelværdier for den anden referenceperiode 2015-19

Nr. 716/2014

Kommissionens gennemførelsesforordning af 27. juni 2014 om oprettelse af Pilot Common Project til støtte for gennemførelsen af den europæiske masterplan for lufttrafikstyringen

6. Miljø og støj

Nr. 2002/30

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv af 26. marts 2002 om bestemmelser og procedurer med henblik på indførelse af støjrelaterede driftsrestriktioner i Fællesskabets lufthavne (artikel 1-12 og 14-18).

(De ændringer af bilag I, der hidrører fra bilag II, kapitel 8 (Transportpolitik), afsnit G (Lufttransport), punkt 2, i akten vedrørende vilkårene for Den Tjekkiske Republik, Republikken Estlands, Republikken Cyperns, Republikken Letlands, Republikken Litauens, Republikken Ungarns, Republikken Maltas, Republikken Polens, Republikken Sloveniens og Den Slovakiske Republiks tiltrædelse og tilpasningerne af de traktater, der danner grundlag for Den Europæiske Union, er gældende).

Nr. 89/629

Rådets direktiv af 4. december 1989 om begrænsning af støjemissionen fra civile subsoniske jetfly

(Artikel 1-8)

Nr. 2006/93

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv af 12. december 2006 om regulering af operationen af flyvemaskiner, der henhører under bind I, del II, kapitel 3, i bilag 16 til konventionen angående international civil luftfart, anden udgave (1988)

7. Forbrugerbeskyttelse

Nr. 90/314

Rådets direktiv af 13. juni 1990 om pakkerejser, herunder pakkeferier og pakketure

(Artikel 1-10)

Nr. 93/13

Rådets direktiv af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler.

(Artikel 1-11)

Nr. 2027/97

Rådets forordning af 9. oktober 1997 om luftfartsselskabers erstatningsansvar i tilfælde af ulykker (artikel 1-8), som ændret ved:

— Forordning (EF) nr. 889/2002

Nr. 261/2004

Europa-Parlamentets og Rådets forordning af 11. februar 2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91

(Artikel 1-18)

Nr. 1107/2006

Europa-Parlamentets og Rådets forordning af 5. juli 2006 om handicappede og bevægelseshæmmede personers rettigheder, når de rejser med fly

8. Diverse

Nr. 2003/96

Rådets direktiv af 27. oktober 2003 om omstrukturering af EF-bestemmelserne for beskatning af energiprodukter og elektricitet

(Artikel 14, stk. 1, litra b), og artikel 14, stk. 2).

9. Bilag

A: Protokol vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter

B: Bestemmelser om Den Europæiske Unions finanskontrol af schweiziske deltagere i EASA's aktiviteter

BILAG A

PROTOKOL VEDRØRENDE DEN EUROPÆISKE UNIONS PRIVILEGIER OG IMMUNITETER

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER,

SOM TAGER I BETRAGTNING, at Den Europæiske Union og Euratom i henhold til artikel 343 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og artikel 191 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab (Euratom) på medlemsstaternes områder skal nyde de for opfyldelsen af deres opgaver nødvendige privilegier og immuniteter,

ER BLEVET ENIGE OM følgende bestemmelser, der knyttes som bilag til traktaten om Den Europæiske Union, traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab:

KAPITEL I

DEN EUROPÆISKE UNIONS EJENDOM, PENGEMIDLER, AKTIVER OG FORRETNINGER*Artikel 1*

Unionens lokaler og bygninger er ukrænkelige. De er fritaget for ransagning, rekvisition, beslaglæggelse og ekspropriation. Unionens ejendom og aktiver kan ikke uden bemyndigelse fra Domstolen gøres til genstand for tvangsforanstaltninger, hvad enten disse er af administrativ eller juridisk art.

Artikel 2

Unionens arkiver er ukrænkelige.

Artikel 3

Unionen, dens aktiver, indtægter og øvrige ejendom er fritaget for alle direkte skatter.

Medlemsstaternes regeringer skal, hver gang det er muligt, træffe egnede forholdsregler med henblik på eftergivelse eller tilbagebetaling af indirekte skatter og afgifter, der indgår i prisen for fast ejendom eller løsøre, når Unionen til tjenestebrug foretager større indkøb, hvis pris omfatter skatter og afgifter af denne art. Anvendelsen af disse bestemmelser må dog ikke fordreje konkurrencevilkårene inden for Unionen.

Der indrømmes ingen fritagelse for afgifter, skatter og gebyrer, som blot udgør betaling for alment nyttige offentlige ydelser.

Artikel 4

Unionen er fritaget for al told, såvel som for forbud og restriktioner vedrørende indførsel og udførsel af genstande, der er bestemt til tjenestebrug; de således indførte genstande må ikke afhændes i det land, til hvilket de er blevet importeret — hverken mod eller uden vederlag — medmindre det sker på betingelser, som godkendes af det pågældende lands regering.

Unionen er endvidere fritaget for al told samt for forbud og restriktioner vedrørende indførsel og udførsel af dens publikationer.

KAPITEL II

MEDDELELSER OG PASSÉRSEDLER*Artikel 5*

Unionens institutioner skal med hensyn til deres tjenstlige meddelelser og forsendelse af alle deres dokumenter på enhver medlemsstats område tilstås samme behandling, som den pågældende stat tilstår diplomatiske repræsentationer.

Unionens institutioners tjenstlige korrespondance og andre tjenstlige meddelelser må ikke være genstand for censur.

Artikel 6

Formændene for Unionens institutioner kan for disse institutioners medlemmer og ansatte udstede passersedler, hvis form bestemmes af Rådet, der træffer afgørelse med simpelt flertal, og som skal anerkendes af medlemsstaternes myndigheder som gyldig rejselegitimation. Disse passersedler udstedes til tjenestemænd og andre ansatte i henhold til de betingelser, der er fastsat i vedtægten for tjenestemænd og i ansættelsesvilkårene for andre ansatte i Unionen.

Kommissionen kan indgå aftaler om anerkendelse af disse passersedler som gyldig rejselegitimation på tredjelands område.

KAPITEL III

MEDLEMMER AF EUROPA-PARLAMENTET*Artikel 7*

Europa-Parlamentets medlemmer er hverken administrativt eller på anden måde undergivet nogen begrænsning i deres bevægelsesfrihed på vej til eller fra Europa-Parlamentets mødested.

Med hensyn til toldforhold og valutakontrol tilstås Europa-Parlamentets medlemmer:

- a) af deres egen regering samme lettelser, som tilstås højere tjenestemænd, der begiver sig til udlandet i midlertidigt officielt hverv
- b) af de øvrige medlemsstats regeringer samme lettelser, som tilstås repræsentanter fra fremmede regeringer i midlertidigt officielt hverv.

Artikel 8

Europa-Parlamentets medlemmer kan hverken eftersøges, tilbageholdes eller retsligt forfølges på grund af meningstilkendigelser eller stemmeafgivelser under udøvelsen af deres hverv.

Artikel 9

Under Europa-Parlamentets mødeperioder nyder medlemmerne:

- a) på deres eget lands område de immuniteter, der tilstås medlemmerne af deres lands lovgivende forsamling
- b) på en anden medlemsstats område fritagelse for enhver form for tilbageholdelse og retsforfølgning.

De er ligeledes dækket af immuniteten på vej til eller fra Europa-Parlamentets mødested.

Immuniteten kan ikke påberåbes af et medlem, som gribes på fersk gerning, og kan ikke hindre Europa-Parlamentets ret til at ophæve et af dets medlemmers immunitet.

KAPITEL IV

REPRÆSENTANTER FOR MEDLEMSSTATERNE, SOM DELTAGER I ARBEJDET I DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER*Artikel 10*

Repræsentanterne for medlemsstaterne, som deltager i arbejdet i Unionens institutioner, såvel som deres rådgivere og tekniske eksperter, nyder under udøvelsen af deres hverv og under rejse til og fra mødestedet sædvanlige privilegier, immuniteter og lettelser.

Denne artikel finder ligeledes anvendelse på medlemmerne af Unionens rådgivende organer.

KAPITEL V

DEN EUROPÆISKE UNIONS TJENESTEMÆND OG ØVRIGE ANSATTE

Artikel 11

Unionens tjenestemænd og øvrige ansatte skal uanset deres nationalitet på hver af medlemsstaternes områder nyde følgende privilegier og immuniteter:

- a) fritagelse for retsforfølgning for de i embeds medfør foretagne handlinger, herunder mundtlige og skriftlige ytringer, dog med det forbehold, at bestemmelserne i traktaterne dels om reglerne vedrørende tjenestemænds og andre ansattes ansvar over for Unionen, dels om Den Europæiske Unions Domstols kompetence til at afgøre tvister mellem Unionen og dens tjenestemænd og øvrige ansatte, finder anvendelse. Denne fritagelse gælder også efter tjenesteforholdets ophør
- b) fritagelse sammen med deres ægtefæller og familiemedlemmer, der forsørges af dem, for indvandringsrestriktioner og bestemmelser om registrering af udlændinge
- c) med hensyn til valuta- og omvekslingsbestemmelser de samme lettelser, som sædvanligt indrømmes tjenestemænd i internationale organisationer
- d) ret til ved deres tiltræden af stillingen i det pågældende land toldfrit at indføre deres bohave og ejendele samt ret til ved udløbet af deres tjenestetid i det pågældende land toldfrit at genudføre deres bohave og ejendele, i begge tilfælde under forbehold af de betingelser, som regeringen i det land, hvori retten udøves, måtte finde fornødne
- e) ret til toldfrit til personligt brug at indføre deres motorkøretøj, såfremt det er erhvervet i deres sidste bopælsland eller i det land, hvor de er statsborgere, under de vilkår, der gælder på dette lands hjemmemarked, samt ret til toldfrit at genudføre det, i begge tilfælde under forbehold af de betingelser, som regeringen i det pågældende land måtte finde fornødne.

Artikel 12

Løn, vederlag og honorarer, som Unionen udbetaler sine tjenestemænd og øvrige ansatte, beskattes til fordel for Unionen på de betingelser og efter den fremgangsmåde, der fastsættes af Europa-Parlamentet og Rådet ved forordning efter den almindelige lovgivningsprocedure og efter høring af de berørte institutioner.

Tjenestemændene og de øvrige ansatte fritages for national beskatning af løn, vederlag og honorarer, som de modtager fra Unionen.

Artikel 13

Unionens tjenestemænd og øvrige ansatte, som udelukkende med henblik på virksomhed i Unionens tjeneste tager ophold på en anden medlemsstats område end den stat, hvori de ved deres tiltræden i Unionens tjeneste havde bopæl i skattemæssig henseende, skal med hensyn til beskatning af indkomst og formue og til arveafgift samt til anvendelsen af de mellem Unionens medlemsstater indgæede overenskomster til undgåelse af dobbeltbeskatning af begge de nævnte stater betragtes, som om de havde bevaret deres tidligere bopæl, under forudsætning af at denne var beliggende i en af Unionens medlemsstater. Denne bestemmelse finder ligeledes anvendelse på ægtefællen, i det omfang denne ikke er selv-erhvervende, og på børn, som de i denne artikel nævnte personer tager vare på og forsørger.

Løsøre, der tilhører de i foregående stykke omhandlede personer, og som befinder sig på opholdslandets område, fritages for arveafgift i denne stat; ved fastsættelsen af sådan afgift betragtes løsøret, med forbehold af tredjelandets ret og af eventuel anvendelse af bestemmelser i internationale overenskomster vedrørende dobbeltbeskatning som om det befandt sig i den stat, hvor det skattemæssige hjemsted findes.

En bopæl, der udelukkende er erhvervet med henblik på virksomhed i andre internationale organisationers tjeneste, tages ikke i betragtning ved anvendelsen af denne artikels bestemmelser.

Artikel 14

Europa-Parlamentet og Rådet fastlægger ved forordning efter den almindelige lovgivningsprocedure og efter høring af de berørte institutioner den ordning for sociale ydelser, som skal gælde for Unionens tjenestemænd og øvrige ansatte.

Artikel 15

Europa-Parlamentet og Rådet bestemmer ved forordning efter den almindelige lovgivningsprocedure og efter høring af andre interesserede institutioner, på hvilke grupper af Unionens tjenestemænd og øvrige ansatte bestemmelserne i artikel 11, artikel 12, stk. 2, og artikel 13 finder anvendelse helt eller delvis.

Medlemsstaternes regeringer vil med regelmæssige mellemrum blive underrettet om navn, stilling og adresse på de tjenestemænd og øvrige ansatte, der tilhører disse grupper.

KAPITEL VI

PRIVILEGIER OG IMMUNITETER FOR DE REPRÆSENTATIONER FOR TREDJELANDE, DER ER AKKREDITERET HOS UNIONEN*Artikel 16*

Den medlemsstat, på hvis område Unionens hovedsæde befinder sig, indrømmer de af tredjeland hos Unionen akkrediterede repræsentationer sædvanlige diplomatiske privilegier og immuniteter.

KAPITEL VII

GENERELLE BESTEMMELSER*Artikel 17*

Privilegier, immuniteter og lettelser indrømmes Unionens tjenestemænd og øvrige ansatte udelukkende i Unionens interesse.

Enhver af Unionens institutioner skal ophæve den en tjenestemand eller anden ansat tilståede immunitet, såfremt den skønner, at ophævelse af immuniteten ikke strider mod Unionens interesser.

Artikel 18

Ved anvendelse af denne protokol handler Unionens institutioner i gensidig forståelse med de pågældende medlemsstaters ansvarlige myndigheder.

Artikel 19

Artikel 11 til 14 og artikel 17 finder anvendelse på Kommissionens medlemmer.

Artikel 20

Artikel 11 til 14 og artikel 17 finder anvendelse på Den Europæiske Unions Domstols dommere, generaladvokater, justitssekretærer og assisterende referenter med forbehold af bestemmelserne i artikel 3 i protokollen om statuten for Den Europæiske Unions Domstol vedrørende dommernes og generaladvokaternes fritagelse for retsforfølgning.

Artikel 21

Denne protokol finder ligeledes anvendelse på Den Europæiske Investeringsbank, på medlemmerne af dens organer, på dens personale og på de repræsentanter for medlemsstaterne, der deltager i dens arbejde, dog med forbehold af bestemmelserne i protokollen om Bankens vedtægter.

Den Europæiske Investeringsbank er i øvrigt fritaget for alle skatter og lignende afgifter i anledning af udvidelser af dens kapital, såvel som for de forskellige formaliteter, som måtte være forbundet hermed i det land, hvor den har sit sæde. Tilsvarende skal dens opløsning og likvidation heller ikke give anledning til nogen skatteopkrævning. Endelig skal Bankens og dens organers arbejde, for så vidt det udøves under de i vedtægterne fastlagte betingelser, ikke medføre pålæggelse af omsætningsafgifter.

Artikel 22

Denne protokol gælder også for Den Europæiske Centralbank, for medlemmerne af dens besluttende organer og for dens personale med forbehold af bestemmelserne i protokollen om statuten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank.

Den Europæiske Centralbank er i øvrigt fritaget for alle skatter og afgifter eller lignende i anledning af kapitaludvidelser såvel som forskellige formaliteter, som måtte være forbundet hermed i den stat, hvor banken har sit hjemsted. Bankens og dens besluttende organers virksomhed i henhold til statuten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank pålægges ikke nogen form for omsætningsafgift.

Tillæg

NÆRMERE BESTEMMELSER FOR ANVENDELSEN AF PROTOKOLLEN VEDRØRENDE DEN EUROPÆISKE UNIONS PRIVILEGIER OG IMMUNITETER I SCHWEIZ

1. Udvidelsen af anvendelsen til Schweiz

Henvisninger til medlemsstaterne i protokollen om Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter (i det følgende benævnt »protokollen«) omfatter også Schweiz, medmindre andet udtrykkeligt fastsættes i de følgende bestemmelser.

2. Agenturets fritagelse for indirekte skatter (herunder moms)

Der opkræves ikke moms for varer og tjenesteydelser, der eksporteres fra Schweiz. Moms, der opkræves ved levering af varer og tjenesteydelser til tjenestebrug til agenturet i Schweiz, skal ifølge protokollens artikel 3, stk. 2, tilbagebetales. Der indrømmes momsfritagelse, hvis den samlede købspris på varerne og ydelserne angivet på fakturaen eller på et tilsvarende dokument udgør mindst 100 schweiziske francs (inkl. skatter og afgifter).

Momsen tilbagebetales efter indsendelse af de relevante schweiziske formularer til »Administration fédérale des contributions, Division principale de la TVA«. Ansøgningerne behandles i princippet inden for tre måneder fra indsendelsen af ansøgningen og de nødvendige bilag.

3. Procedurer for anvendelsen af reglerne for agenturets personale

For så vidt angår protokollens artikel 12, stk. 2, fritager Schweiz ifølge egne retsprincipper agenturets tjenestemænd og øvrige ansatte, jf. artikel 2 i Rådets forordning (Euratom, EKSF, EØF) nr. 549/69 ⁽¹⁾, for alle skatter, der opkræves af de føderale, kantonale og kommunale myndigheder af lønninger, vederlag og honorarer, der udbetales af Den Europæiske Union, og som beskattes til fordel for Den Europæiske Union.

Schweiz betragtes ikke som en medlemsstat i betydningen i punkt 1 i dette tillæg med henblik på anvendelsen af protokollens artikel 13.

Agenturets tjenestemænd og øvrige ansatte samt medlemmerne af deres familie, der er tilsluttet ordningen for sociale ydelser for Den Europæiske Unions tjenestemænd og øvrige ansatte, tilsluttes ikke obligatorisk den schweiziske socialforsikringsordning.

Den Europæiske Unions Domstol har enekompetence i alle spørgsmål vedrørende forholdet mellem agenturet eller Kommissionen og dets personale med hensyn til anvendelsen af Rådets forordning (EØF, Euratom, EKSF) nr. 259/68 ⁽²⁾ og andre bestemmelser i EU-retten om arbejdsforhold.

⁽¹⁾ Rådets forordning (Euratom, EKSF, EØF) nr. 549/69 af 25. marts 1969 om fastsættelse af de grupper af De Europæiske Fællesskabers tjenestemænd og øvrige ansatte, på hvilke bestemmelserne i artikel 12, artikel 13, stk. 2, og artikel 14 i protokollen vedrørende Fællesskabernes privilegier og immuniteter skal finde anvendelse (EFT L 74 af 27.3.1969, s. 1).

⁽²⁾ Rådets forordning (EØF, Euratom, EKSF) nr. 259/68 af 29. februar 1968 om vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber og om ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i disse Fællesskaber samt om særlige midlertidige foranstaltninger for tjenestemænd i Kommissionen (vilkårene for de øvrige ansatte) (EFT L 56 af 4.3.1968, s. 1).

BILAG B

FINANSKONTROL AF SCHWEIZISKE DELTAGERE I DET EUROPÆISKE LUFTFARTSSIKKERHEDSAGENTURETS AKTIVITETER

Artikel 1

Direkte kommunikation

Agenturet og Kommissionen kommunikerer direkte med de deltagere i agenturets aktiviteter, der enten som kontrahenter, deltagere i agenturets programmer, modtagere af en betaling over agenturets eller Kommissionens budget eller som underkontrahenter er hjemmehørende i Schweiz. De pågældende kan direkte til Kommissionen og agenturet sende alle oplysninger og relevante dokumenter, som de skal meddele i henhold til de instrumenter, der henvises til i denne aftale, samt til de kontrakter og aftaler, der er indgået, og de beslutninger, der er truffet i medfør af disse instrumenter.

Artikel 2

Kontroller

1. Ifølge Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 ⁽¹⁾ og den finansforordning, som agenturets bestyrelse vedtog den 26. marts 2003 i overensstemmelse med Kommissionens forordning (EF, Euratom) nr. 2343/2002 ⁽²⁾, og ifølge de øvrige bestemmelser, som nærværende afgørelse henviser til, kan det i kontrakter og aftaler, der indgås, og beslutninger, der træffes med modtagere hjemmehørende i Schweiz fastsættes, at agenturets og Kommissionens ansatte eller andre, som de har givet beføjelse dertil, til enhver tid kan foretage videnskabelig, finansiel, teknologisk og anden revision hos dem og deres underkontrahenter.
2. Ansatte i agenturet eller Kommissionen eller andre af agenturet eller Kommissionen hertil bemyndigede personer skal have uhindret adgang til arbejdssteder, arbejder og dokumenter samt alle nødvendige informationer, herunder også i elektronisk form, med henblik på gennemførelse af denne revision. Denne adgang skal udtrykkeligt fremgå af kontrakter eller aftaler, der indgås ifølge de instrumenter, som nærværende aftale henviser til.
3. Den Europæiske Revisionsret har samme rettigheder som Kommissionen.
4. Revisionen kan finde sted fem år efter nærværende afgørelses ophør eller i overensstemmelse med bestemmelserne i kontrakterne og aftalerne eller de pågældende beslutninger.
5. Den schweiziske forbundsfinanskontrol underrettes på forhånd om revisioner, der gennemføres på schweizisk område. Denne underretning er ikke en retlig forudsætning for gennemførelsen af revisionerne.

Artikel 3

Kontrol på stedet

1. Som led i denne afgørelse bemyndiges Kommissionen (OLAF) til at foretage kontrol og inspektion på stedet på schweizisk område i overensstemmelse med betingelserne og reglerne i Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 ⁽³⁾.
2. Kommissionen forbereder og gennemfører kontrol og inspektion på stedet i nært samarbejde med den schweiziske forbundsfinanskontrol eller andre af denne udpegede kompetente schweiziske myndigheder, som underrettes i god tid om kontrollens og inspektionens indhold, formål og retsgrundlag, således at de kan yde den fornødne bistand. Med henblik herpå kan de kompetente schweiziske myndigheder deltage i kontrollen og inspektionen på stedet.
3. Hvis de berørte kompetente schweiziske myndigheder ønsker det, gennemføres den pågældende kontrol og inspektion på stedet af Kommissionen og de kompetente schweiziske myndigheder i fællesskab.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 af 25. juni 2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget (EFT L 248 af 16.9.2002, s. 1).

⁽²⁾ Kommissionens forordning (EF, Euratom) nr. 2343/2002 af 23. december 2002 om rammefinansforordning for de organer, der er omhandlet i artikel 185 i Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget (EFT L 357 af 31.12.2002, s. 72).

⁽³⁾ Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 af 11. november 1996 om Kommissionens kontrol og inspektion på stedet med henblik på beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser mod svig og andre uregelmæssigheder (EFT L 292 af 15.11.1996, s. 2).

4. Hvis deltagerne i programmet modsætter sig kontrol eller inspektion på stedet, yder de schweiziske myndigheder i overensstemmelse med de nationale bestemmelser Kommissionens inspektører den bistand, der er nødvendig for, at de kan udføre den kontrol og inspektion på stedet, som de er blevet pålagt.

5. Kommissionen meddeler så hurtigt som muligt den schweiziske forbundsfinanskontrol alle oplysninger om uregelmæssigheder eller mistanke om uregelmæssigheder, som den har fået kendskab til under gennemførelsen af kontrollen eller inspektionen på stedet. Kommissionen skal under alle omstændigheder underrette ovennævnte myndighed om resultatet af kontrollen og inspektionen.

Artikel 4

Information og konsultation

1. For at sikre at dette bilag gennemføres korrekt, foretager de kompetente myndigheder i Schweiz og i Fællesskabet jævnligt udveksling af oplysninger, og de iværksætter konsultationer, når den ene eller den anden af parterne anmoder herom.

2. De kompetente schweiziske myndigheder underretter straks agenturet og Kommissionen om alle elementer, de får kendskab til, som kan give formodning om eventuelle uregelmæssigheder i forbindelse med indgåelsen og gennemførelsen af kontrakter, der indgås i henhold til de instrumenter, som denne afgørelse henviser til.

Artikel 5

Fortrolighed

Alle oplysninger, der er blevet meddelt eller modtaget i medfør af dette bilag, er, uanset formen, omfattet af tavshedspligt og nyder den samme beskyttelse som den, lignende oplysninger har efter den schweiziske lovgivning og efter de tilsvarende bestemmelser, der gælder for Fællesskabets institutioner. Oplysningerne må ikke meddeles til andre end dem, der i fællesskabsinstitutionerne, medlemsstaterne eller i Schweiz i kraft af deres hverv skal have kendskab til dem, eller anvendes til andre formål end til at sikre en effektiv beskyttelse af parternes finansielle interesser.

Artikel 6

Administrative foranstaltninger og sanktioner

Uden at det berører anvendelsen af den schweiziske strafferet, kan agenturet eller Kommissionen pålægge administrative foranstaltninger og sanktioner i overensstemmelse med forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 og Kommissionens forordning (EF, Euratom) nr. 2342/2002 ⁽¹⁾ samt Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 ⁽²⁾.

Artikel 7

Inddrivelse og tvangsfuldbyrdelse

Agenturets eller Kommissionens beslutninger, der vedtages som led i anvendelsen af denne aftale, og som indebærer en forpligtelse for andre end stater til at betale en pengeydelse, kan tvangsfuldbyrdes i Schweiz.

Fuldbyrdelsespåtegning skal efter en prøvelse, der kun omfatter ægtheden af det pågældende fuldbyrdelsesgrundlag, påføres af den myndighed, som den schweiziske regering har udpeget og anmeldt for agenturet og Kommissionen. Tvangsfuldbyrdelsen skal finde sted efter de schweiziske retsplejeregler. Lovligheden af den beslutning, der udgør fuldbyrdelsesgrundlaget, er underlagt Den Europæiske Unions Domstols kontrol.

Afgørelser, der træffes af Den Europæiske Unions Domstol i medfør af en voldgiftsbestemmelse, har fuldbyrdelseskraft på samme betingelser.

⁽¹⁾ Kommissionens forordning (EF, Euratom) nr. 2342/2002 af 23. december 2002 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget (EFT L 357 af 31.12.2002, s. 1).

⁽²⁾ Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 af 18. december 1995 om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser (EFT L 312 af 23.12.1995, s. 1).

BERIGTIGELSER

Berigtigelse til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU af 26. juni 2013 om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF

(Den Europæiske Unions Tidende L 182 af 29. juni 2013)

Side 35, artikel 16, stk. 1, litra c), nr. i)

I stedet for: »... i overensstemmelse med artikel 7, stk. 8, litra b)«

læses: »... i overensstemmelse med artikel 8, stk. 7, litra b)«.

ISSN 1977-0634 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2520 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA